

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

2 juni 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR BRUSSEL EN DE VLAAMSE RAND

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het standpunt van de Vlaamse Regering inzake de toepassing van de taalwetgeving in Brussel

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde maatregelen en extra middelen voor Vlabinvest

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de tegenstrijdige berichten over de realisatie van het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de oprichting van het Brussels Informatie- en Onderzoekscentrum (BRIO)

Vraag om uitleg van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de omkadering voor basisscholen in de Vlaamse Rand en een ondersteunings- en begeleidingsproject inzake taalvaardigheid

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het betrekken van alle actoren, inzonderheid de Conferentie van de Vlaamse mandatarissen, bij het versterken van het beleid voor de Vlaamse Rand zoals voorzien in de regeringsverklaring van 18 mei 2005

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het onthaal- en communicatiebeleid voor de vele buitenlanders die in de Vlaamse Rand komen wonen

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

Donderdag 2 juni 2005

Voorzitter: mevrouw Gerda Van Steenberge

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 12.32 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het standpunt van de Vlaamse Regering inzake de toepassing van de taalwetgeving in Brussel

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Hauthem tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het standpunt van de Vlaamse Regering inzake de toepassing van de taalwetgeving in Brussel.

Minister Vandenbroucke antwoordt in naam van minister Anciaux.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag betreft het standpunt van de Vlaamse Regering over de toepassing van de taalwetgeving in Brussel, naar aanleiding van de regeringsverklaring van 18 mei jongstleden. In deze verklaring werden heel wat maatregelen aangekondigd, onder meer met betrekking tot de versterking van het Vlaamse karakter van de Rand. De regering heeft een en ander dik in de verf willen zetten naar aanleiding van het niet-splitsen van de kieskring Brussel-Halle-Vilvoorde. We hebben gesteld dat er in die regeringsverklaring eigenlijk niets nieuw stond. De meeste maatregelen waren al opgenomen in het bestaande regeerakkoord en, verder uitgewerkt, in de diverse beleidsnota's.

Ik wil me toespitsen op de passage van de regeringsverklaring waarin de Vlaamse Regering verklaart elk initiatief te zullen verwerpen dat ertoe zou leiden dat het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest wordt uitgebreid en dat de taalwetgeving eenzijdig wordt versoepeld. Dat is niets nieuw. In het regeerakkoord staat dat de Vlaamse Regering kiest voor tweetalige ambtenaren in plaats van tweetalige diensten. In het Brusselse regeerakkoord staat echter net het omgekeerde. Daar staat te lezen dat men streeft naar tweetalige diensten, terwijl de taalwetgeving heel duidelijk is wat dat betreft: voor de plaatselijke diensten in het Brusselse Gewest is er de verplichting van de functionele tweetaligheid van de ambtenaren. Zij moeten de andere landstaal beheersen, in de mate dat dit nodig is om hun functie uit te kunnen oefenen.

De taalwetgeving in Brussel wordt, zeker wat de plaatselijke diensten betreft, al jarenlang eigenlijk niet toegepast, meer bepaald door het taalhoffelijkheidsakkoord dat werd afgesloten in 1996 en waaruit diverse omzendbrieven zijn voortgevloeid. Een aantal van die omzendbrieven zijn weliswaar niet vernietigd, maar toch al geschorst. De laatste schorsing van de Raad van State dateert van 21 april van dit jaar. De Raad van State heeft toen drie omzendbrieven uit 2003 geschorst.

Het Brusselse Gewest is steeds uitgegaan van de afwijking op de bestaande taalwetgeving. Daar komt het in feite op neer. Met een omzendbrief kan de overheid echter niet afwijken van een wetgeving, ze kan die alleen interpreteren of verduidelijken. Het Brusselse Gewest heeft steeds verklaard dat de continuïteit van de dienst moet worden verzekerd en dat het bijzonder moeilijk is om tweetalig personeel te vinden. Bij elke schor-

Van Hauthem

sing van die omzendbrief heeft de Raad van State brandhout gemaakt van die argumentatie.

De diverse Brusselse regeringen hebben geprobeerd dit alles te omzeilen door te stellen dat die verplichting voor de ambtenaren tot functionele tweetaligheid in de plaatselijke diensten alleen geldt voor vastbenoemden, maar niet voor contractuele medewerkers. De Raad van State heeft echter herhaaldelijk bevestigd dat contractuelen net zo goed als vastbenoemden onder de bepalingen van de taalwetgeving vallen, en dus hun aan de aard van de functie aangepast voldoende of elementaire kennis van de tweede taal moeten bewijzen voor hun aanwerving, door te slagen voor een taalexamen van Selor.

Over het steeds aangehaalde argument, ter rechtvaardiging van die omzendbrieven, dat de continuïteit van de dienst toch moet worden verzekerd, stelt de Raad van State heel duidelijk dat dit geen reden kan zijn om af te wijken van de taalwetgeving. De taalwetgeving is immers een wet van openbare orde, waarvan niet kan worden afgeweken, ook niet op grond van het beginsel van de continuïteit van de openbare dienst.

De Raad van State heeft ook steeds heel duidelijk gesteld dat de Brusselse voogdij-instanties verplicht zijn alle illegale benoemingen te vernietigen. Hun voogdij over de Brusselse plaatselijke besturen is dus niet iets vrijblijvends, waarbij ze de keuze zouden hebben om onwettige benoemingen al dan niet te vernietigen. Als ze onwettig zijn, moeten ze worden vernietigd. Dat impliceert dat men geen omzendbrieven kan verzenden waarin men, al dan niet impliciet, aankondigt geen benoemingen te zullen vernietigen van aangeworven personeel dat niet tweetalig is, maar onder bepaalde voorwaarden toch mag worden aangeworven.

Mijnheer de minister, mijn vraag is dus eenvoudig. De regering verklaart zich te zullen verzetten tegen elke eenzijdige versoepeling van de taalwetgeving. We moeten vaststellen dat die versoepeling er in de praktijk al is gekomen, op een eenzijdige manier, tenzij men eenzijdig interpreteert als 'alleen op Franstalig initiatief' en het niet als eenzijdig beschouwt als de Vlaamse meerderheidspartijen in de Brusselse gewestregering akkoord zouden gaan met die versoepeling. In het licht

daarvan en van het feit dat de taalwetgeving in Brussel terzake al herhaaldelijk werd geschonden, wat werd bevestigd door de Raad van State, vind ik de verklaring in het regeerakkoord en de regeringsmededeling van 18 mei wel goed, maar wil ik u vragen over welke middelen de Vlaamse Regering beschikt om ervoor te zorgen dat die eenzijdige versoepeling van de taalwetgeving in Brussel wordt tegengegaan. U zet dat wel in uw regeringsverklaring, maar hoe kunt u dit afdwingen?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ik ben benieuwd naar het antwoord van de minister op de vraag die de heer van Hauthem op het einde van zijn betoog stelde.

Tijdens zijn betoog beweerde hij echter dat er in het Brusselse regeerakkoord het omgekeerde staat van het Vlaamse regeerakkoord. Ter informatie en opdat het in het verslag zou staan, heb ik er het Brusselse regeerakkoord nog eens op nageslagen. Mijnheer Van Hauthem, u hebt lang gesproken en heel veel interpretaties gegeven die ik voor uw rekening laat. Laten we eens lezen wat er in dat regeerakkoord staat: 'De Brusselse regering en het Verenigd College zullen erop toezien dat de dienstverlening te Brussel correct in de beide landstalen gebeurt, zowel in de gewestelijke als in de plaatselijke besturen. De regering en het Verenigd College zullen een nieuwe omzendbrief opstellen ter attentie van de gemeenten en de OCMW's betreffende de naleving van de taalwetten en de onontbeerlijke goede werking van de diensten. De vice-gouverneur zal jaarlijks een vooruitgangsrapport opstellen over de tweetaligheid in de gewestelijke en plaatselijke besturen.' Dan volgen er nog een paar passages over tweetaligheidspremies en taalcursussen.

Mijnheer Van Hauthem, u wekte met uw woorden de indruk dat er in het Brusselse regeerakkoord zou staan dat wordt gekozen voor tweetalige diensten in plaats van tweetalige ambtenaren. Ik begrijp waarom u dat doet. De eenvoudige lectuur van deze tekst geeft echter geen ondersteuning aan uw stelling.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, ik zal antwoorden in naam

Vandenbroucke

van minister Anciaux, die nog steeds verhinderd is, maar hopelijk spoedig opnieuw helemaal fit zal zijn.

Mijnheer Van Hauthem, de taalproblematiek in Brussel kan op een vrij ruime manier worden ingevuld, omdat ze op tal van vlakken aanwezig is, zoals onder meer in het onderwijs, het beroepsleven, het taalgebruik bij het winkelen, de media-perceptie, de biculturele en bicommunautaire sector, het administratief taalgebruik en, meer specifiek, de toepassing van de taalwetgeving. Dat was de kern van uw vraag.

Zoals u weet, is de regeling van de taalwetgeving in bestuurszaken in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad federale materie. De Vlaamse Regering heeft daarover duidelijke politieke standpunten ingenomen bij de eerste regeringsverklaring na de vorming van de regering en ook bij de verklaring die minister-president Leterme onlangs heeft afgelegd. U kent die verklaringen, en ik ga ze niet opnieuw citeren. Ik denk dat ze duidelijk zijn.

Het toezicht op de toepassing van de taalwetgeving is toevertrouwd aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, de vice-gouverneur en de toezichthoudende overheden, zijnde de Brusselse Regering en het Verenigd College, naast de gewone rechtscolleges. Daarnaast bestaat ook de mogelijkheid om bepaalde problemen die samenhangen met de Brusselse taalproblematiek, zoals bijvoorbeeld de taalsituatie in de ziekenhuizen, te behandelen in bestaande interministeriële conferenties, waar ze door de bevoegde leden van de Vlaamse Regering op de agenda kunnen worden gezet. De middelen waarover de Vlaamse overheid beschikt om een eenzijdige versoepeling van de taalwetgeving in Brussel tegen te gaan, zijn dan ook veeleer politiek van aard, wat niet betekent dat we niets kunnen doen. Binnen deze context blijft minister Anciaux – en ik steun hem daarin volledig – dan ook trachten om, via bilaterale contacten met de bevoegde ministers uit de federale en andere gemeenschaps- en gewestregeringen, de politieke wil af te tasten en te stimuleren om een aantal discriminaties van Nederlandstaligen in Brussel te verhelpen.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U kunt wel een verklaring neerschrijven in een regeerakkoord, een beleidsnota en een regeringsverklaring. Hiermee is nog maar aangetoond dat dergelijke verklaringen wel mooi ogen, zeker in het licht van het niet-splitsen van het kiesarrondissement, maar naderhand moet de regering dan toegeven dat ze in feite geen stok achter de deur heeft, op de politieke wil om bilaterale contacten te leggen na. Als tegenprestatie voor dat niet-splitsen heeft ze een groot Vlaams offensief aangekondigd, waarvan dit maar één element was.

Ik stel alleen maar vast dat u moet toegeven over geen enkel middel te beschikken, of misschien te willen beschikken, behalve politieke contacten en de politieke wil, om de toepassing van de taalwetgeving, die nu mank loopt in het Brusselse Gewest, daadwerkelijk af te dwingen. U had dat dus beter niet in die regeringsverklaring gezet.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde maatregelen en extra middelen voor Vlabinvest

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Hauthem tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de aangekondigde maatregelen en extra middelen voor Vlabinvest.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, hier gaat het natuurlijk wel over uw bevoegdheid. Ook hier nemen we een element uit de regeringsverklaring van 18 mei. Bij de maatregelen die een sterk beleid zouden moeten vormen voor de Vlaamse Rand staat het volgende: 'Op het vlak van de sociale huisvesting heeft de regering beslist om een bedrag van 25 miljoen euro vrij te maken, zodat Vlabinvest zijn werkingsgebied kan vergroten, subsidies kan geven en

Van Hauthem

een voorkeepsrecht kan uitoefenen. Naar aanleiding van deze maatregel wil de Vlaamse Regering voor de toekenning van een sociale woning en de uitoefening van een woonvoorkeepsrecht voor inwoners van de eigen gemeente uitgaan van de voorwaarde dat de kandidaten een maatschappelijke en sociaal-culturele binding hebben met het Vlabinvest-gebied.'

Een eerste opmerking is dat ook dit niets nieuw is. Het stond al in het Vlaamse regeerakkoord en nog meer expliciet in uw beleidsnota voor de Vlaamse Rand. Het enige dat men nieuw zou kunnen noemen, is dat het concreet wordt gemaakt. Het lijkt me echter nogal logisch dat een regeerakkoord en een beleidsnota stilaan ook concreet vorm krijgen in het beleid zelf.

De elementen ervan kenden we al. Het werkingsgebied van Vlabinvest zal worden uitgebreid. Het zou niet langer 6 plus 3, maar 39 gemeenten bestrijken. Het voorkeepsrecht zou aan Vlabinvest worden toegekend. Ik neem aan dat hiervoor een decretaal initiatief zal moeten worden genomen. Dit kan immers niet zomaar worden gewijzigd. Bovendien komen er bijkomende middelen voor het beleid dat Vlabinvest zou moeten voeren.

Deze drie elementen zijn niet nieuw. In het Vlaams regeerakkoord en in de beleidsnota stond al te lezen dat de Vlaamse Regering een financiële inspanning zou leveren. Het enige nieuwe is dat nu ook een bedrag wordt genoemd. Dit moest vroeg of laat uiteraard gebeuren. Indien nooit een concreet bedrag werd genoemd, zouden het Vlaams regeerakkoord en de beleidsnota nooit ten uitvoer kunnen worden gebracht.

Iedereen weet dat Vlabinvest tot op heden niet veel succes heeft gehad. Ik zal alle mogelijke redenen voor dit gebrek aan succes niet opsommen. We hebben dit dossier in het verleden al meermaals besproken.

Uit de doorlichting van Vlabinvest van 24 september 2003 blijkt duidelijk dat het hier niet om een succesverhaal gaat. Tussen 1996 en 2003 heeft Vlabinvest in de zes faciliteitengemeenten 87 wooneenheden en in de gemeenten Hoeilaart, Overijse en Tervuren 92 wooneenheden gecreëerd. Dit is geen fraai resultaat. We mogen

immers de doelstelling van Vlabinvest niet uit het oog verliezen. Vlabinvest wil de Vlaamse aanwezigheid in deze streek versterken en Vlaamse gezinnen of minstens mensen met een band met het werkingsgebied of met de omliggende streek een betaalbare woning aanbieden. In feite is dit een resultaat om bij te huilen. De verwezenlijkingen van Vlabinvest komen absoluut niet in de buurt van de vooropgestelde, destijds door iedereen onderschreven doelstelling.

Mijnheer de minister, zal Vlabinvest ditmaal wel de gecreëerde verwachtingen kunnen inlossen? Vlabinvest heeft al heel wat problemen gehad. Wat garandeert ons dat de geplande maatregelen een doorstart zullen inhouden en dat Vlabinvest vanaf nu wel zijn doelstelling zal bereiken?

Hoe wilt u de voorgestelde maatregelen concreet verwezenlijken? Wanneer zal de budgettaire ruimte van 25 miljoen euro worden vrijgemaakt? Het werkingsgebied wordt van 9 gemeenten tot 39 gemeenten uitgebreid. Vlabinvest zal terecht over een voorkeepsrecht kunnen beschikken. Om dat recht uit te oefenen, zal Vlabinvest evenwel over de nodige middelen moeten beschikken. Bepaalde gemeenten beschikken nu al over een voorkeepsrecht. Een aantal gemeenten weigeren dit recht om ideologische redenen, namelijk het heilige eigendomsrecht, te gebruiken. Andere gemeenten willen dit recht wel toepassen, maar beschikken niet over voldoende financiële middelen. Zal de uitbreiding van het werkingsgebied en de injectie met 25 miljoen euro volstaan om de doelstelling te bereiken?

Hebt u reeds met de functioneel bevoegde minister over het inschakelen van de bestaande actoren op het vlak van huisvesting overlegd? Zo ja, wat is het resultaat van dit overleg? Wanneer mogen we een decretaal initiatief verwachten om Vlabinvest het voorkeepsrecht te verlenen? Naar hoeveel wooneenheden streeft u in feite? Welke termijn houdt u hierbij voor ogen? Welk resultaat verbindt u aan de aangekondigde inspanningen?

Zult u zich door de doorlichting van september 2003 laten leiden? Ik zal de resultaten van die doorlichting hier niet overlopen, u kent het document in kwestie. De doorlichting maakt onder meer gewag van de mogelijkheid huursubsidies te verstrekken. Hiervoor moet geen decretaal initiatief worden genomen. Uit een simulatie

Van Hauthem

blijkt dat het inzetten van de bestaande middelen voor huursubsidies op 3 jaar tijd meer dan 2.000 gezinnen aan een betaalbare woning zou kunnen helpen. Indien deze middelen enkel voor het kopen of het bouwen van woningen zou worden gebruikt, zou dit slechts 150 gezinnen helpen. Zal de doorlichting van 2003 uw leidraad vormen in het meer functioneel laten opereren van Vlabinvest?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ik begrijp waarom de heer Van Hauthem telkens opnieuw wil benadrukken dat er niets nieuw onder de zon is. Hij mag het me evenwel niet kwalijk nemen dat ik tegelijkertijd op de nieuwe elementen wil wijzen.

Volgens zijn fractieleider bevat de regeringsverklaring van 18 mei 2005 enkel opgewarmde kost. Ik stel echter vast dat een van de belangrijkste punten van die verklaring ondertussen is geregeld. De RSZ-bijdrage op het vakantiegeld van de Vlaamse ambtenaren zal niet worden geheven. Dat is wel degelijk nieuw.

Hetzelfde geldt in feite voor Vlabinvest. Het Vlaams regeerakkoord heeft het over een herorientatie van de werking. De beleidsnota heeft het over een evaluatie. We hebben hier trouwens wat kritiek op gegeven. We vinden al langer dat het tijd is om tot actie over te gaan. Nu gaat het evenwel concreet over geld. We kunnen dus niet zonder meer stellen dat de regeringsverklaring niets nieuw te bieden heeft.

Ik ga ervan uit dat de heer Van Hauthem over elk punt van de regeringsverklaring een vraag om uitleg zal stellen en zal blijven beweren dat er niets nieuw onder de zon is. Ik stel echter vast dat bepaalde zaken in beweging komen.

De heer Joris Van Hauthem: In feite voert de Vlaamse Regering op deze manier gewoon uit wat het Vlaams Parlement met een drievierde meerderheid heeft gevraagd.

De heer Steven Vanackere: Ik ben blij dat de heer Van Hauthem vaststelt dat bepaalde voornemens effectief worden uitgevoerd. Minister-president Letermé laat het niet bij woorden.

De heer Joris Van Hauthem: Ik vraag me af waarom de Vlaamse Regering een verklaring moet afleggen om eerder genomen beslissingen uit te voeren. Dat is de grondtoon van al onze vragen om uitleg.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, als minister bevoegd voor de Vlaamse Rand heb ik een coördinerende functie. Dit betekent dat ik veel met de functioneel bevoegde ministers moet overleggen. Dit overleg is momenteel druk aan de gang.

Op 3 juni zullen mijn medewerkers met de medewerkers van minister Keulen overleggen over een concreet inhoudelijk stappenplan voor de versterking van Vlabinvest. Dit stappenplan zal in een nota aan de Vlaamse Regering worden opgenomen. Indien nodig zal dit overleg tevens in een protocol uitmonden. Dit protocol zou dan duidelijkheid over de gemaakte afspraken en de respectieve verantwoordelijkheden moeten scheppen.

De task force Vlaamse Rand heeft als oorspronkelijke opdracht het coördineren en het opvolgen van de in de beleidsnota voor de Vlaamse Rand opgenomen initiatieven. Daarnaast zal de task force Vlaamse Rand tevens instaan voor de opvolging van de initiatieven uit de regeringsverklaring van 18 mei 2005. Aangezien de maatregelen in verband met Vlabinvest een belangrijk onderdeel van het versterkt beleid van de Vlaamse Regering in de Rand vormen, behoren die maatregelen tevens tot het takenpakket van de task force Vlaamse Rand.

Over het vrijmaken van de budgettaire ruimte van 25 miljoen euro is nog geen definitieve beslissing gevallen. Dit maakt deel uit van de besprekingen over de meerjarenbegroting. Ik ben van mening dat de investeringsmachtiging ten bedrage van 25 miljoen euro best in de begroting 2006 zou worden opgenomen. Die begroting is evenwel nog niet opgesteld.

Aangezien de uitbreiding van het werkingsgebied van Vlabinvest impliceert dat zich veel meer opportuniteiten voor het realiseren van geschikte projecten zullen aandienen, mogen we verwachten dat de nodige betalingskredieten snel ter beschik-

Vandenbroucke

king moeten worden gesteld. Ik denk hierbij aan de periode van maximaal 4 tot 5 jaar of, met andere woorden, aan de jaren 2006 tot en met 2009 of 2010. Zoals de voorbije 10 jaar is gebleken, hangt veel af van de mogelijkheden om geschikte projecten te ontwikkelen en van de moeilijkheden die zich hier al dan niet bij voordoen. Het is bijgevolg niet mogelijk een exacte prognose te geven. Door de uitbreiding van het werkingsgebied moet het binnen een tijdsspanne van 4 tot 5 jaar mogelijk zijn tot resultaten te komen.

De samenwerking zal uiteraard aan bod komen tijdens het overleg tussen mijn medewerkers en de medewerkers van minister Keulen. Dit punt zal in de afspraken worden opgenomen die ik met mijn collega Keulen zal maken. In de praktijk is deze samenwerking tussen de bestaande actoren in de huisvestingssector eigenlijk nu al een feit. Het gaat hier uiteraard vooral om de sociale huisvestingsmaatschappijen. In het kader van Vlabinvest worden geregeld gemengde projecten opgezet. In gemeenten als Hoeilaart, Tervuren en Overijse ligt deze samenwerking voor de hand en verloopt ze zeer vlot.

In de faciliteitengemeenten gaat dit heel wat moeilijker. In die gemeenten is het opportuun dat Vlabinvest op eigen houtje woonprojecten realiseert. Ten gevolge van de uitbreiding van het werkingsgebied van Vlabinvest zullen uiteraard veel meer mogelijkheden ontstaan om de bestaande actoren in een specifiek woonbeleid voor de Vlaamse Rand in te schakelen.

Om Vlabinvest het voorkeepsrecht toe te kennen, zal uiteraard een decretaal initiatief moeten worden genomen. Het recht van voorkoop is een van de instrumenten van het Vlaams woonbeleid en staat in de artikelen 85 tot en met 89 van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode omschreven. Het zal allicht niet moeilijk zijn om de Vlaamse Wooncode op dit vlak aan te passen. De administratie bereidt momenteel reeds de nodige teksten voor.

Om Vlabinvest het recht van voorkoop toe te kennen, moet Vlabinvest als begunstigde in artikel 85, paragraaf 1 van de Vlaamse Wooncode worden opgenomen. Momenteel staan in deze paragraaf enkel de VHM, de socialehuisvestingsmaatschap-

pijen, de OCMW's en de gemeenten als begunstigden vermeld.

Tegelijkertijd moeten we ervoor zorgen dat het recht van voorkoop niet bij een verkoop door Vlabinvest geldt. Dit is nu al het geval voor een verkoop door een socialehuisvestingsmaatschappij. De VHM en de gemeenten hebben geen recht van voorkoop bij een verkoop van een onroerend goed door een socialehuisvestingsmaatschappij of door Vlabinvest. De procedures om het recht van voorkoop te kunnen uitoefenen, blijven, ook indien het om een openbare verkoop gaat, exact dezelfde en moeten niet worden gewijzigd.

Waar nodig, moet Vlabinvest expliciet in de desbetreffende artikelen worden vermeld. De volgorde van de uitoefening van het voorkeepsrecht moet bijvoorbeeld expliciet worden bepaald. Deze volgorde wordt momenteel door artikel 86, paragraaf 2 van de Vlaamse Wooncode bepaald. In de huidige rangorde nemen de sociale huisvestingsmaatschappijen de eerste plaats, de VHM de tweede plaats en de gemeenten de derde plaats in. Ik moet deze volgorde nog met de minister van Huisvesting bespreken. Hij zou Vlabinvest graag met de sociale huisvestingsmaatschappijen gelijkstellen. Dit zou inhouden dat Vlabinvest voorrang krijgt indien Vlabinvest en een gemeentebestuur allebei hun voorkeepsrecht willen uitoefenen. Dit recht moet uiteraard tot het specifieke werkgebied van Vlabinvest worden beperkt. Tevens moet een onderlinge voorrangregeling voor Vlabinvest en de sociale huisvestingsmaatschappijen worden bepaald. De huidige regeling staat in artikel 86, paragraaf 2, derde lid van de Vlaamse Wooncode. Volgens dit artikel ligt de beslissing momenteel in de handen van de VHM.

Met betrekking tot het voorkeepsrecht wil ik ten slotte nog benadrukken dat er voor de instrumenterende ambtenaren, dus vooral voor de notarissen, in de praktijk niets zal veranderen door ook aan Vlabinvest het voorkeepsrecht toe te kennen. Het is nu reeds zo dat de kennisgeving door de notaris aan de VHM gebeurt, die op haar beurt de socialehuisvestingsmaatschappij op de hoogte brengt. Deze procedure zal ook gevolgd worden voor de kennisgeving aan Vlabinvest. Dit zorgt dus niet voor een verzwaring van de lasten voor de notarissen en de andere instrumenterende ambtenaren.

Vandenbroucke

De vraag naar hoeveel wooneenheden ik streef, en binnen welke termijn, is op dit moment moeilijk te beantwoorden aangezien er nog heel wat spelregels moeten worden aangepast, zoals die voor het voorkeurecht en het intensifiëren van de samenwerking met andere actoren. Als de nieuwe 25 miljoen euro enkel en alleen besteed zou worden aan nieuwbouwwoningen, dan kunnen we er maar 150 realiseren, gelet op de huidige kostprijzen. Natuurlijk willen we er veel meer realiseren, maar voor exactere cijfers is het nu nog veel te vroeg.

Qua termijn blijft het adagium 'zo snel mogelijk'. Ik denk daarbij zoals gezegd aan een realistische termijn van 4 à 5 jaar. Ervaringen uit het verleden leren ons echter dat er in de Vlaamse Rand heel onverwachte obstakels kunnen opduiken, zodat enige voorzichtigheid is geboden. Ik ben een voorzichtig man, in die zin dat ik nooit iets beloof dat ik niet met zekerheid kan realiseren.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. De contouren worden nu toch al iets duidelijker. We zullen dit uiteraard blijven volgen.

Ik neem aan dat u geen vast getal kunt plakken op het aantal wooneenheden, maar qua orde van grootte moet dat toch tegemoetkomen aan de doelstelling van Vlabinvest. Die doelstelling is namelijk Vlaamse gezinnen uit die regio nog de kans geven in hun streek of in hun gemeente te blijven wonen, met het oog op het behoud van het Vlaams karakter van die streek. Dat is de doelstelling, en niet alleen maar sociale woningen aan te bieden, al is daar ook in het algemeen wel nood aan. Wanneer is die doelstelling gehaald?

Vlabinvest is tot nu toe geen succes geweest, al is dat is niet altijd de schuld van de Vlaamse overheid. Het zou in de toekomst wel een succes moeten zijn, in die zin dat wordt tegemoetgekomen aan de doelstellingen van Vlabinvest. Die zekerheid hebben we nog steeds niet. Ik zou niet willen dat over 5 jaar, ondanks alle inspanningen die u nog zult doen, opnieuw uit een doorlichting blijkt

dat alles wat gerealiseerd is, zeer veel geld gekost heeft, maar uiteindelijk maar een druppel op een hete plaat was.

Misschien kan het systeem van de huursubsidies geactiveerd worden. Dat werd door IBM, dat de doorlichting heeft gedaan, vooral aanbevolen voor de faciliteitengemeenten omdat daar bijna geen gronden meer beschikbaar zijn, zonder het dan nog over de prijs te willen hebben. Daarmee kan evengoed de doelstelling bereikt worden, maar dan op een goedkopere manier. In de doorlichting staat dat, in de hypothese dat we alles inzetten wat we kunnen inzetten, we in plaats van 150 meer dan 2000 gezinnen kunnen helpen. Ik bedoel hiermee echter niet dat u alles moet inzetten op huursubsidies. In hoeverre denkt u dat systeem in te zetten?

Minister Frank Vandenbroucke: Er is veel discussie over de vraag of het verstrekken van huursubsidies een goed instrument is. Zeker vandaag is er geen concreet voorstel, laat staan een consensus, om huursubsidies specifiek in de Rand in te zetten. Ik kan me inbeelden dat er argumenten voor zijn, maar er is vandaag geen eensgezindheid over dat dat goed is. We hebben het op dit ogenblik dus niet in onze mappen zitten.

In verband met uw algemene opmerking zullen we met dit initiatief en met deze cijfers in 2010 nog allerlei problemen op te lossen hebben. Het tegengestelde zou me verbazen. We zouden dan kunnen gaan vissen. Wel geven we een impuls. Een niet onbelangrijke vraag is wat er in de huisvestingspolitiek in de breedte gebeurt. In de Rand zijn er huisvestingsmaatschappijen actief. Vlabinvest initieert vaak gemengde projecten, wat interessant is, want dat is een soort multiplicator. Dat is een van de redenen waarom ik er vandaag niet graag een cijfer op plak.

U verwees ook naar de specifieke doelstelling van Vlabinvest, namelijk het Vlaamse karakter van de Rand te bevorderen. De minister-president heeft geciteerd uit de tekst die is vastgelegd in 1997, ik geloof in de overeenkomst met Vlabinvest. De Vlaamse Regering heeft daarin uitdrukkelijk een methodiek opgelegd aan Vlabinvest, die erop neerkomt dat de affiniteit van de mensen met de lokale gemeenschap inderdaad een criterium is. Dat is ook evident. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Vandenbroucke

Die procedure ligt duidelijk vast, en de minister-president heeft daarnaar verwezen.

Samengevat heb ik mijn idee gegeven over de urgentie waarmee we die 25 miljoen euro als machtiging zouden moeten geven, maar ik kan niet vooruitlopen op de beslissingen van de regering, die uiteraard ook veel andere problemen heeft. Ik denk immers dat we in de volgende 4 à 5 jaar met Vlabinvest een mooi programma zullen kunnen ontwikkelen. Dat zal niet alle problemen oplossen, maar het zal zeker in samenspel met andere actoren en met wat er in de brede huisvestingspolitiek in Vlaanderen gebeurt, toch enige vooruitgang kunnen betekenen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de tegenstrijdige berichten over de realisatie van het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de tegenstrijdige berichten over de realisatie van het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk.

Minister Vandenbroucke antwoordt in naam van minister Anciaux.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is een belangrijk onderwerp, en het verheugt me dat de minister dit ook belangrijk vindt, te oordelen naar de signalen die de jongste dagen in de pers gegeven worden, en die ook al wat antwoorden op mijn vraag bevatten.

Het concept van het virtuele ziekenhuis werd op vraag van de Vlaamse Gemeenschap uitgewerkt door een groep specialisten onder leiding van professor Peers. Het is de bedoeling dat er, zonder dat er een echt fysiek ziekenhuis wordt opgericht, een

netwerk wordt uitgebouwd. Dit netwerk moet een databank zijn waarmee men kan nagaan wie er in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest op Nederlandstalig gebied verantwoordelijk is voor medische zorg.

De spilfiguren in heel deze constructie zijn de huisartsen. Zij moeten de patiënten begeleiden naar de tweedelijnszorg, die toevertrouwd zou worden aan Nederlandstalige of Nederlandskundige specialisten. Die moeten er op hun beurt voor zorgen dat er in de ziekenhuisdiensten waar Nederlandstalige patiënten komen, ook een Nederlandstalige verpleging is. Dit is het concept achter het virtuele ziekenhuis. Verder stelt dokter Peers dat het zorgnet tot 30 percent kan besparen in de gezondheidszorg.

Eind oktober 2004 lazen we in de pers: 'Over zes maanden is het Virtueel Zorgnet voor Brussel klaar'. Dat meldde het medisch blad *De Huisarts*. Ik moet echter vaststellen dat het project maar niet uit de startblokken schiet. Er zijn te veel betrokkenen: Brussels staatssecretaris Grouwels, Vlaams minister Vervotte, federaal minister Demotte en Vlaams minister Anciaux. Er is blijkbaar ook een gebrek aan samenspraak en coördinatie. De vraag is wie er aan de kar gaat trekken. Het lijkt me de taak van de minister voor Brussel om deze zaak tot een goed einde te brengen.

De uitbouw van een zorgnet is immers van cruciaal belang voor de toekomst van de Vlaamse gezondheidszorgvoorzieningen in Brussel. Het in kaart brengen van de Nederlandstalige eerstelijnszorg kan niet los staan van de rest van het Nederlandstalig zorgaanbod in Brussel. Het is de bedoeling dat de Nederlandstalige patiënt in Brussel van bij de aanmelding bij de huisarts tot aan het einde van het geneeskundige proces in een Nederlandstalig zorgpad wordt gevolgd. Die patiënt moet daar ook garanties voor krijgen. Als de eerste lijn wordt losgekoppeld van de rest, dan is het voordeel voor de Nederlandstalige patiënt in Brussel verdwenen. En het lijkt erop dat we daar nu op afstevenen.

In het Vlaams Parlement werd de Vlaamse Regering reeds enkele malen ondervraagd over de stand van zaken. De minister antwoordde in de commissie dat hij in december 2004 aan Pro Medicis de opdracht had gegeven tegen het einde van 2005 alle Nederlandstalige en Nederlands-

Van Linter

kundige zorgverleners in Brussel in kaart te brengen. De minister vertelde er echter meteen bij dat de overige stappen die moeten worden gezet om tot een Vlaams virtueel zorgnetwerk te komen, zijn bevoegdheid van Brusselse Aangelegenheden overschrijden. Ook minister Vervotte schoof op haar beurt de verantwoordelijkheid door. Zij stelde in haar antwoord op een vraag daarover dat de zorgpaden in de eerste plaats een federale bevoegdheid zijn, aangezien de federale overheid bevoegd is voor de organisatie van de gezondheidszorg.

In een recent interview stelde de minister, gevraagd naar de evolutie van het dossier, dat hij zich wel wil bezighouden met het in kaart brengen van de eerstelijnsgezondheidszorg, maar dat de zorgpaden een federale materie zijn en dat deze kwestie in feite betrekking heeft op het betaalbaar houden van de ziekteverzekering en dus een taak is van minister Demotte. Het is echter duidelijk dat het naar het federale niveau verschuiven van de organisatie van het Vlaams virtueel zorgnetwerk neerkomt op het afvoeren van het plan. We moeten ons immers geen illusies maken over de zin voor initiatief van de Franstaligen terzake. In de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie bestempelden Franstalige politici het zorgnetwerk reeds als een inbreuk op de deontologische regels en een praktijk die zou leiden tot discriminatie onder patiënten.

De vraag dient gesteld of de minister nog wel voldoende achter het project van het Vlaams virtueel zorgnetwerk staat. Hij geeft die indruk alleszins niet. Ook bij politici uit de Vlaamse meerderheid was er overigens al kritiek te horen. Bij de voorstelling van haar beleidsnota op 25 maart 2005 verklaarde VGC-collegelid Grouwels dat ze ongerust is. Ze vindt immers dat de minister niet voldoende achter dit project staat. Ze verklaarde eveneens reeds een gesprek met de minister te hebben gehad. De minister had haar meegedeeld dat de VGC wil meewerken aan de uitbouw van dit project en dat er ook al in een deel van een start-budget was voorzien. Blijkbaar zou de Vlaamse Gemeenschap ook op financieel vlak dit project dragen.

Deze kritieken zijn zeker niet onterecht. De minister haast zich, evenals zijn collega Vervotte, om

te stellen dat het uitwerken van het zorgnetwerk een federale bevoegdheid is, maar geeft blijk van weinig zin voor initiatief om het netwerk alsnog tot stand te doen komen. Blijkbaar is er niemand die nog aan de kar wil trekken. De krant *Brussel Deze Week* titelde dan ook terecht: 'Anciaux schuift virtueel ziekenhuis op de lange baan'.

De houding van minister Anciaux druist daarmee in tegen de concrete engagementen die werden vertolkt in zijn beleidsnota Brussel, waarin te lezen staat: 'Netwerkondersteuning en het ondersteunen van verenigingen van Nederlandstalige medici en zorgverstrekkers die actief bijdragen tot het vrijwaren van de belangen van de Nederlandstalige patiënten, is dan ook wenselijk. De Nederlandstalige huisarts vormt voor ons de spilfiguur die patiënten met kennis ter zake behandelt en indien nodig doorverwijst naar Nederlandstalige of Nederlandskundige specialisten en instellingen. In dit kader past het zogenaamde Vlaams virtueel zorgnetwerk in Brussel. We zullen prioritair aandacht schenken aan de voorstellen die de haalbaarheidsstudie zorgnet formuleert.'

Er zijn heel wat tegenstrijdige signalen gegeven, maar in de nieuwe regeringsverklaring klonk opnieuw een positief signaal: 'Een financiële injectie in het Brusselfonds moet verder de ontwikkeling van het Vlaams beleid in Brussel versterken. De uitbouw van een zorgnetwerk is hierbij prioritair'.

Acht de minister zijn passieve houding ten aanzien van het zorgnetwerk nog wel in overeenstemming met de concrete engagementen uit zijn beleidsnota? Geeft de nieuwe regeringsverklaring hieraan een nieuwe impuls? Heeft de minister reeds verdere beleidmaatregelen genomen om te komen tot de verwezenlijking van het Vlaams virtueel zorgnetwerk? Zo ja, welke? Zijn er verdere gesprekken geweest met Pro Medicis, de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad en de doktersverenigingen in verband met de structurele inbedding van het project? Wat zijn hiervan de resultaten?

Zijn de interkabinettenwerkgroepen al samengekomen? Zo ja, wat zijn de resultaten van de gesprekken? Zijn er gesprekken gevoerd met minister Vervotte over de mogelijkheid om het Vlaams Virtueel Zorgnet een plaats te geven in het eerstelijnsgezondheidsdecreet? Zo ja, wat is hiervan het resultaat? Is minister Anciaux van mening

Van Linter

dat de rand rond Brussel best betrokken wordt bij dit project?

Als gevolg van de VGC-zitting van vorige week heb ik ook nog een bijkomende vraag. Staatssecretaris Grouwels heeft toen verklaard: 'De betrokkenen van het Zorgnet melden me dat ze enkele dagen geleden een afspraak hadden op het kabinet van minister Anciaux om de concrete modaliteiten van de financiering te bespreken. Zodra de subsidiëring rond is, wil men overgaan tot de aanwerving van personeel. In de eerste fase zou men starten met de uitwerking van enkele zorgpaden binnen de orthopedie.' Mijnheer de minister, in die zin staan nogal wat zaken in de voorwaarde-lijke wijs. Kunt u daar concreter op antwoorden?

Ik lees ook nog: 'Er is eenzelfde stroomversnelling te merken in een persbericht. Eerstdaags wordt de vzw Zorgnet opgericht. In september moeten twee mensen aangenomen worden en in januari van volgend jaar zouden de eerste zorgpaden klaar moeten zijn.' Kunt u dat verduidelijken?

De voorzitter: Mevrouw Van Linter, minister Vandenbroucke vervangt minister Anciaux. Als u nu geen antwoord krijgt op uw bijkomende vragen, kunt u daarover nog altijd een schriftelijke vraag stellen.

De heer Vanackere wenst het antwoord te geven.
(Gelach)

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, ik zal zeker niet in de plaats van minister Vandenbroucke antwoorden. Hij kan dat veel beter dan ikzelf.

Mevrouw Van Linter, ik ben heel dankbaar dat u deze vraag hebt gesteld. Ze is een nieuw bewijs van een dossier dat in een stroomversnelling komt naar aanleiding van verklaringen die minister-president Leterme heeft afgelegd. U hebt zelf uit de pers geciteerd. U ondersteunt eigenlijk het standpunt dat ik ten aanzien van de heer Van Hauthem heb geformuleerd. U toont aan dat iets dat eigenlijk vastzat, nu in een, zoals de media het omschrijft, 'stroomversnelling' is gekomen. Dat komt omdat minister-president Leterme zich uitdrukkelijk heeft geëngageerd voor het Zorgnet.

Mijnheer de minister, de heer Peers, een van de initiatiefnemers van het Zorgnet, zegt uitdrukkelijk dat het idee van een bijkomend ziekenhuis in Brussel zeker nu niet aangewezen is. Met alle respect voor degenen die gepleit hebben voor een extra Vlaams ziekenhuis in Brussel, denk ik toch dat het Virtueel Zorgnet meer en meer een antwoord biedt op de terechte bekommernissen die aan de basis lagen van de vraag voor een eigen instelling. In Brussel is er een overschot van 20 percent aan ziekenhuisbedden.

Mijnheer de minister, zal minister Anciaux rekening houden met wat vandaag mogelijk blijkt met het Virtueel Zorgnetwerk in de aangekondigde studie over de eventuele inplanting van een extra ziekenhuis? Ik heb in deze commissie al eerder gepleit om daar zeer voorzichtig mee om te springen. Ik hoop dat hij het ermee eens is dat het Virtueel Zorgnetwerk een groot deel van het antwoord kan bieden op de vragen die men stelde toen men nog droomde van een extra ziekenhuis.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb geen bijkomende vragen. Ik wil wel mijn bezorgdheid uiten, hoewel niet in dezelfde mate als mevrouw Van Linter, over het moeizaam tempo waarmee dit dossier vordert. Dat kan natuurlijk te maken hebben met een aantal beleidsbeslissingen of met de moeilijkheidsgraad ervan. Mijnheer de minister, ik neem aan dat uw antwoord hierover duidelijkheid zal brengen.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, ik zal eerst een persoonlijke mening geven en dan het zeer gedocumenteerd en goed antwoord van minister Anciaux voorlezen.

Mijnheer Vanackere, u hebt een pertinente opmerking gemaakt. Toen de regering werd gevormd, was er discussie over een Vlaams ziekenhuis. Ik heb me daartegen verzet. Er is een absoluut overaanbod aan ziekenhuizen in Brussel. Het hospitalocentrisme tiert daar welig. We moeten echter wel denken aan alternatieve concepten. Het 'virtueel ziekenhuis' van de heer Peers is inderdaad

Vandenbroucke

een interessant concept. In een aantal artsenmilieus worden bovendien zeer interessante ideeën ontwikkeld. Ik stel voor ons daarop toe te spitsen.

Mijnheer Gatz, de regering is relatief jong. Als we daarmee rekening houden, dan wordt er nu een belangrijke stap vooruit gezet. U kunt betreuren dat het probleem al zoveel jaren aansleept. Het klopt dat met name de medische wereld daarin voorloopt op de politiek, maar de zaak zit nu wel in een stroomversnelling.

Mevrouw de voorzitter, ik ga nu verder met het antwoord van minister Anciaux. Over het hele concept van het virtuele zorgnetwerk werd hier reeds vroeger uitgebreid gedebatteerd. Dat geldt ook voor de opdracht die minister Anciaux aan Pro Medicis gaf om de Nederlandkundige eerstelijnszorg in Brussel in kaart te brengen. Beide dossiers zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Uit de laatste stand van zaken blijkt dat hij helemaal niet ‘passief’ is geweest in dit dossier en dat een en ander niet overijld kan worden beslist. Omdat het hoog tijd wordt dat een zo compleet mogelijk overzicht wordt opgesteld van het Nederlandkundige eerstelijnszorgaanbod in Brussel – niet alleen beschikbaar voor het medisch personeel zelf, maar ook voor het brede publiek –, heeft hij in december 2004 aan vzw Pro Medicis de opdracht gegeven tegen eind dit jaar alle Nederlandkundige zorgverleners in Brussel uit de eerste lijn in kaart te brengen. Intussen heeft Pro Medicis een concreet implementatieplan ingediend. Daaruit blijkt dat in eerste instantie de medici zullen worden geënquêteerd die nu al op een bestaande lijst staan, bijvoorbeeld op die van de Brusselse Huisartsenkring of van de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad.

De inventaris zal huisartsen, thuisverpleegkundigen, tandartsen, apothekers, kinesitherapeuten, ergotherapeuten, logopedisten, diëtisten, pediaters, gynaecologen, dermatologen en oftalmologen bevatten. Pro Medicis zal tevens aan al die medici vragen of ze bereid zijn mee te werken aan het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk. Van hen die hierop positief antwoorden, zullen de gegevens worden overgemaakt aan de organisatoren van Zorgnet. Op die manier past Pro Medicis haar

opdracht maximaal in de implementatie van het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk.

Wat het project Zorgnet zelf betreft, wenst hij te benadrukken dat hij altijd één lijn heeft aangehouden. De doelstelling van het project is het faciliteren van de uitbouw van een dynamisch en geactualiseerd gegevensbestand dat Nederlandstalige of Nederlandkundige zorgverstrekkers in Brussel verzamelt en ter beschikking stelt van de participerende zorgverstrekkers en het publiek.

Uit de haalbaarheidsstudie in verband met het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk bleek dat, om tot een volwaardig zorgnetwerk te komen, zes stappen moeten worden gezet, namelijk het opstellen van een databank met een lijst van zorgactoren, het opstellen van een catalogoog van zorgprogramma's en zorgpaden, de koppeling van de potentiële zorgactoren aan de zorgprogramma's en zorgpaden, de koppeling van de patiënt aan een zorgpad, het aanwenden en doorsturen van medische data over de patiënt in het zorgpad, het aanwenden en doorsturen van medische data over de patiënt over de zorgpaden heen. Uiteindelijk komen we tot een volmaakt geïndividualiseerd elektronisch medisch dossier.

Uit dit zesstappenplan blijkt dat het hele opzet de bevoegdheid en draagwijdte van het beleid inzake Hoofdstedelijke Aangelegenheden ruim overstijgt. Uiteindelijk gaat het hier om een project dat leidt tot een gestroomlijnd integraal patiëntenbeheer. Minister Anciaux heeft herhaaldelijk benadrukt dat moeilijk van hem kan worden verwacht dat hij in de plaats treedt van zijn federale en Vlaamse collega's die bevoegd zijn voor Gezondheid.

Waar het hem in zijn bevoegdheid van Vlaams minister van Hoofdstedelijke Aangelegenheden om te doen is, is dat de Nederlandstalige Brusselaars op een snelle en efficiënte wijze in contact kunnen komen – op papier, virtueel én telefonisch – met een Nederlandkundige eerstelijnsverzorger, zoals een huisarts, tandarts, kinesitherapeut, apotheker, enzovoort, en dat die eerstelijnsverzorgers op een snelle en efficiënte wijze hun patiënten kunnen doorverwijzen naar Nederlandkundige tweede- en derdelijnsverzorgers.

Minister Anciaux is bereid het gedeelte van dit concept dat daartoe leidt, financieel te onder-

Vandenbroucke

steunen. In concreto is hij bereid om een impulsstudie te geven aan de eerste drie stappen van het zorgnetwerk. Voor de verdere stappen moet het project worden ingebed binnen het beleid van de Vlaamse minister van Gezondheid, in het kader van bijvoorbeeld het decreet op de eerstelijnsgezondheidszorg of binnen het beleid van de federale minister van Gezondheid. Hij gaat daarbij uit van de institutionele logica en het kostenbesparend potentieel van het project voor de federale gezondheidsbegroting.

Hij wijst er in dit verband trouwens op dat de initiatiefnemers van Zorgnet steeds hebben gesteld dat ze hun concept achteraf over heel Vlaanderen wensten uit te breiden. Dat is een reden te meer om het zeker niet binnen het bevoegdheidsdomein Brussel te houden.

Intussen werd inderdaad in de regeerverklaring van 18 mei 2005 nog eens bevestigd dat de uitbouw van het zorgnetwerk prioritair is, niet alleen voor de Vlaamse Brusselaars, maar ook voor de bewoners van de Vlaamse Rand, waarvan sommigen ook een beroep doen op de Brusselse gezondheidszorg. In verband daarmee werd, voor wat de werking in Brussel betreft, een verdere volstorting van het Brusselfonds in het vooruitzicht gesteld.

Minister Anciaux heeft de afgelopen weken in samenspraak met minister Vervotte een concreet idee uitgewerkt. Ze houdt in dat het beheer van het Vlaams Virtueel Zorgnetwerk wordt toevertrouwd aan de vzw Zorgnet en de hierin participerende organisaties, de Brusselse Huisartsenkring en de Van Helmontgilde. Ook ik werd bij dit overleg betrokken.

Minister Anciaux verwacht nu van vzw Zorgnet een sluitend, goed gemotiveerd, haalbaar dossier met transparante begrotingscijfers en met de garantie dat er voldoende Nederlandstalige zorgpaden in Brussel kunnen worden gerealiseerd. Bovendien wenst hij dat in dat dossier ook aandacht wordt geschonken aan de samenwerking met de Brusselse Welzijns- en Gezondheidsraad, die hier ook een belangrijke taak kan vervullen en ook bereid is dat te doen. Indien dat dossier hem overtuigt, zal hij een beleidsovereenkomst afsluiten met een duidelijke resultaatverbintenis, stappenplan, omschrijving van samenwerkingsverbanden, enzovoort.

Een aantal elementen is daarbij cruciaal. Welke informatie moet beschikbaar zijn? Er moet worden geopteerd voor een getrapt systeem dat is aangepast aan de gebruikersgroep, namelijk de zorgvragers en zorgverstrekkers. Zorgvragers moeten kunnen beschikken over informatie die relevant is bij het maken van hun keuze tot wie ze zich richten. Hij denkt daarbij aan de naam van de zorgverstrekker, zijn praktijkadres en werkgebied, bereikbaarheid, contactgegevens en specificiteiten en specialismen. Deelnemende zorgverleners behoeven meer gedetailleerde medische informatie met het oog op adequate doorverwijzing.

Een ander cruciaal element is welke zorgverstrekkers worden opgenomen. Het gaat om de participatie van eerste-, tweede- en derdelijnszorgverstrekkers die hun werkgebied hebben op het grondgebied van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Dit betekent tevens de deelname van zorgverstrekkers die hun praktijk buiten Brussel hebben, maar hun diensten verlenen in Brussel. Een voorbeeld daarvan is een kinesitherapeut uit de Rand die huisbezoeken doet in Brussel.

Een volgende punt is hoe wordt bepaald of zorgverleners aan taalnormen voldoen. Dit is het enige element dat in aanmerking komt vanuit het oogpunt van de 'kwaliteitscontrole'. Het taalaspect moet in eerste instantie op een pragmatische wijze worden aangepakt. Alle medici die aan het Zorgnet wensen deel te nemen, moeten uiteraard verklaren zelf Nederlandskundig te zijn. Bovendien moet ook het zorgpad waar ze deel van uitmaken bestaan uit Nederlandskundige zorgverleners. Via steekproeven zal worden nagegaan of aan de taalvereiste is voldaan. Bovendien zullen uiteraard ook eventuele klachten van patiënten worden onderzocht. Medici waarvan zou blijken dat ze toch niet voldoende Nederlandskundig zijn, zullen worden uitgesloten.

Cruciaal is ook te weten hoe het netwerk kan worden geconsulteerd. Er zijn verschillende mogelijkheden: een telefonisch oproepcentrum, brochure, internetportaal, cd-rom, enzovoort. Een aantal elementen moeten hier worden afgewogen, waaronder kostprijs, laagdrempeligheid, potentieel tot verdieping, verbreding en verbetering. Een ICT-onderdeel is, gezien het virtuele aspect van het concept, alleszins onontbeerlijk.

Vandenbroucke

Een volgend element is het bepalen van knelpunten op het vlak van 'wettelijke' bepalingen. De verschillende beroepsverenigingen, zoals de Orde van Geneesheren, en de Privacy-commissie moeten worden geconsulteerd met het oog op het vaststellen van mogelijke knelpunten bij de realisatie van het initiatief. Die opdracht kan worden gegeven aan de medewerkers die ter beschikking worden gesteld van het project.

Een laatste element is de financiering en structurele inbedding. Het Vlaams Brusselfonds is geschikt voor het verlenen van een impuls ondersteuning voor de eerste 3 jaren van het project voor wat betreft een eenmalige opstartkost en voor wat de recurrente werkingskosten betreft. Dan rijst de vraag naar structurele inbedding. Er zijn een aantal scenario's mogelijk die verder worden onderzocht. Gezien de coördinerende rol die het Brusselbeleid in dit dossier speelt, is een structurele plaats op de Brusselbegroting in elk geval noodzakelijk.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Ik ben tevreden over een aantal elementen, zoals de kwaliteitscontrole die aan het Kwaliteitsdecreet kan worden gekoppeld. Dat laatste laat toe te controleren of de zorgverlening in het Nederlands gebeurt. De minister heeft het ook over drie haalbare stappen, maar de volgende stappen zijn problematisch. We zijn er dus nog lang niet.

Het zorgnetwerk is voor mijn fractie geen alternatief voor een nieuw ziekenhuis. Een 'nieuw' ziekenhuis moet daarom niet altijd echt 'nieuw' zijn. Men kan altijd bedden van een bestaand ziekenhuis overnemen, wat de kosten toch drukt. Ik vraag me bijgevolg af of deze regering de gewoonte ontwikkelt om allerlei beloften in regeerakkoorden en beleidsnota's op te nemen, maar achteraf te stellen dat het niet haalbaar is.

In de beleidsnota staat immers: 'Wij onderzoeken eveneens de nood en de haalbaarheid van een tweede Vlaams ziekenhuis.' Hier vertelt de minister echter dat hij het niet ziet zitten. Wordt dat een gewoonte?

Over het concept ben ik matig tevreden. Ik zal me alleszins met veel interesse over dat dossier blijven bekommeren.

Minister Frank Vandenbroucke: De regering zal de nood en de haalbaarheid van een tweede Vlaams ziekenhuis onderzoeken. Ik heb hier enkel onder de aandacht gebracht dat er veel te veel ziekenhuizen zijn.

Mevrouw Greet Van Linter: Er moet geen nieuw ziekenhuis bij komen.

Minister Frank Vandenbroucke: Uw stelling dat de kostprijs van een ziekenhuis vooral een zaak is van de kostprijs van de bedden is hoopgevend, maar toch een beetje naïef.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Greet Van Linter tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de oprichting van het Brussels Informatie- en Onderzoekscentrum (BRIO)

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Van Linter tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de oprichting van het Brussels Informatie- en Onderzoekscentrum (BRIO).

Minister Vandenbroucke antwoordt in naam van minister Anciaux.

Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, op 24 mei 2005 las ik in de pers dat in Brussel is overgegaan tot de oprichting van het BRIO, het Brussels Informatie- en Onderzoekscentrum. Het is een initiatief van de Vlaamse minister voor Brussel. Het doel is het wetenschappelijk onderzoek over Brussel te versterken en de verschillende initiatieven beter op elkaar af te stemmen. De wetenschappers zullen de diverse aspecten van Brussel bestuderen en zo ook het beleid ondersteunen en op tijd evalueren. De Vlaamse Regering trok, nog

Van Linter

steeds volgens de persberichten, 435.000 euro uit voor het project.

De eerste taak van het centrum zou de oprichting van een virtueel documentatiecentrum over Brussel zijn. Wetenschappelijke publicaties zouden via een website toegankelijk worden gemaakt. Verder zou het centrum thema's bestuderen zoals de evolutie van het taalgebruik in Brussel, de behandeling van de Vlamingen door de Brusselse gemeenten en de evolutie van de Vlaamse economische aanwezigheid. Met de oprichting van dit centrum beoogt de minister eveneens een betere samenwerking tussen de Vlaams-Brusselse universiteiten en hogescholen.

Zal dit centrum autonoom beslissen welke domeinen worden onderzocht, of gebeurt dit in samenwerking met de overheid? Heeft de minister bepaalde onderzoeken als prioriteiten aangeduid? Is het centrum al actief? Indien ja, welke onderzoeken lopen er? Wanneer worden de eerste onderzoeksresultaten verwacht? Wat is de concrete timing voor het opstarten van de website? Hoeveel wetenschappers zijn bij dit centrum betrokken? Op welke begrotingspost is het voornoemde bedrag terug te vinden, of wordt een beroep gedaan op het Brusselfonds?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: In een met redenen omklede motie die op 16 februari unaniem werd goedgekeurd, vraagt het parlement aan de Vlaamse Regering om niet alleen aandacht te hebben voor gewestelijke indicatoren, maar ook statistische kennis te verwerven over aangelegenheden die te maken hebben met gemeenschapsbevoegdheden zoals armoede.

Brussel mag geen eiland in de beleidsocéaan zijn. Ik waarschuw voor het gevaar van eigen 'Brusselse' initiatieven, ondanks mijn sympathie voor initiatieven zoals het BRIO. De Vlaamse Gemeenschap moet informatie verzamelen over de gehele gemeenschap. We moeten vermijden dat in brochures zoals 'Vlaanderen in cijfers' de Brusselaars niet voorkomen en men zich tot het Vlaamse Gewest beperkt. We moeten vermijden dat er twee vormen van informatie bestaan die we nadien op een of andere manier moeten integreren.

De overheid kan er zich niet van afmaken door de gegevens over het Vlaamse Gewest voor het gemak 'de gegevens over Vlaanderen' te noemen, en voor Brussel naar het BRIO door te verwijzen. Ik hoop dus dat de met redenen omklede motie wordt gerespecteerd en Vlaanderen Brussel niet loslaat.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, het wetenschappelijk onderzoek over het politieke, maatschappelijke, economische, culturele en communautaire leven te Brussel wordt uitgevoerd en kenbaar gemaakt door diverse onderzoekscentra. Het betreft centra van de VUB – het Centrum voor de Interdisciplinaire Studie van Brussel, BRUT en het Centrum voor Linguïstiek, CLIN –, van de KUB – de Onderzoekseenheid Brussel-Hoofdstad, het Onderzoekscentrum voor Meertaligheid en het Institute of Political Sociology & Methodology of IPSOM – en het Studiecentrum voor Ondernemerschap van de Europese Hogeschool/EHSAL.

Om dit wetenschappelijke, multidisciplinaire onderzoek te versterken en te optimaliseren besliste de Vlaamse Regering op 17 december 2004 om via het Vlaams Brusselfonds 435.000 euro toe te kennen aan het consortium VUB-KUB-EHSAL voor de uitbouw van een gespecialiseerd onderzoeks-, documentatie- en studiecentrum. Dat zou niet alleen het hoofdstedelijk en Brusselse beleid van de Vlaamse Regering en van de Vlaamse Gemeenschapscommissie op betere wijze kunnen ondersteunen, maar tevens het wetenschappelijk onderzoeksrendement ten bate van de Vlamingen in Brussel kunnen verhogen.

Het samenwerkingsverband BRIO zal in 2005 en 2006 concreet worden opgestart rond een viertal deelprojecten die passen in de reeds gekende prioriteiten inzake wetenschappelijke dienstverlening en onderzoek.

Met het oog op een betere ontsluiting van de wetenschappelijke literatuur over Brussel zal een virtueel documentatie- en informatiecentrum in de vorm van een gespecialiseerde interuniversitaire website worden uitgebouwd. Bedoeling hiervan is enerzijds de creatie van een bibliografie van

Vandenbroucke

bestaande bronnen, literatuur en databanken over Brussel en anderzijds het toegankelijker maken van publicaties en onderzoeksrapporten. Er zal vooreerst een gespecialiseerde multidisciplinaire en multithematische bibliografie over Brussel worden opgesteld en via de website toegankelijk worden gemaakt. Deze bibliografie zal worden opgedeeld volgens drie grote tijdsblokken – de perioden 1945-1970, 1971-1988 en de periode van 1989 tot vandaag – en zal zowel als een retrospectieve als een permanent te actualiseren taak worden opgevat.

Tegelijkertijd worden gewerkt aan de technische voorbereiding van het basisontwerp van de website van het virtuele documentatie- en informatiecentrum. Over het algemeen zal die website zo worden geconcipeerd dat niet alleen doelgroepen van gespecialiseerde onderzoekers en beleidsmakers, maar ook een breder publiek van sociaal-culturele actoren en geïnteresseerden een zo breed mogelijk scala van wetenschappelijke informatie kunnen opzoeken en consulteren via deze website. In het voorjaar van 2006 zal de operationalisering van deze website publiekelijk worden gemaakt.

In 1999 werd in het Vlaamse regeerakkoord de 300.000-norm ingeschreven. Deze norm impliceert dat de Vlaamse Gemeenschap voor haar beleid inzake Brussel of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een derde van de Brusselse bevolking beschouwt als haar doelpubliek. Momenteel ontbreken een wetenschappelijk onderbouwd en operationeel budgettair meetinstrument en beleidseffektenevaluatiesysteem om de praktische toepassing van de 300.000-norm in het kader van de besteding van de middelen van de Vlaamse Gemeenschap toe te passen en de effecten hiervan te meten.

Voor de realisatie van het deelproject '300.000-norm' worden het Centrum voor Modelleren en Simulatie en het Centrum voor Openbare Financiën en Sociale Economie van de EHSAL ingeschakeld. Ook het onderzoek over het taalgebruik en de taalverschuivingen in Brussel wordt voortgezet en uitgediept. Dat gebeurt in samenwerking met het Huis van het Nederlands. De Vlaamse Gemeenschapscommissie zal een publieksonderzoek over de Vlaamse gemeenschapscentra in Brussel laten uitvoeren.

Naast deze zeer specifieke deelprojecten, waarvan de verschillende deelonderzoeken in de loop van 2006 beschikbaar zullen zijn, is het evident dat het consortium ook het onderzoeksrendement bij het opzetten en uitvoeren van sectoraal opvolgingsonderzoek zal optimaliseren en beleidsondersteunend advies zal verlenen in het kader van de door de Vlaamse Gemeenschap opgezette en gesubsidiëerde initiatieven, projecten en instellingen in de diverse Vlaamse gemeenschapssectoren in Brussel.

De deelnemende onderzoekscentra zullen met het oog op de concrete invulling van de deelprojecten nauw en regelmatig overleg plegen met de Vlaamse Gemeenschap en met de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De partners die bij dit project zijn betrokken, beogen naast de succesvolle uitvoering van de voor 2005-2006 opgezette prioritaire deelprojecten, de oprichting van een heus steunpunt voor Brussel tegen eind 2007 voor te bereiden. De wetenschappelijke leiding van het BRIO berust bij vier Vlaams-Brusselse academici van de universiteiten en de hogeschool die deel uitmaken van het consortium.

De voorzitter: Mevrouw Van Linter heeft het woord.

Mevrouw Greet Van Linter: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Het lijkt me een goed project, want de resultaten zullen beleidsondersteunend kunnen worden aangewend. De heer Vanackere heeft natuurlijk gelijk dat Brussel deel uitmaakt van de Vlaamse Gemeenschap en de zaken in dat kader moeten worden aangepakt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw An Michiels tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de omkadering voor basisscholen in de Vlaamse Rand en een ondersteunings- en begeleidingsproject inzake taalvaardigheid

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Michiels tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vor-

Voorzitter

ming, over de omkadering voor basisscholen in de Vlaamse Rand en een ondersteunings- en begeleidingsproject inzake taalvaardigheid.

Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, het zal u niet verbazen dat ook ik het eerste regeerakkoord, de beleidsnota en de verklaring van 18 mei met elkaar heb vergeleken.

Die vergelijking roept een aantal vragen op. Niet alleen de basisscholen in de Vlaamse Rand, maar ook die in alle faciliteitengemeenten hebben met zeer specifieke problemen te kampen. Dat staat buiten kijf. Niet zonder reden is daarom in het regeerakkoord afgesproken dat aan de Nederlandstalige scholen in de Vlaamse Rand bijkomende ondersteuning wordt verleend om andersstalige kinderen goed te kunnen integreren, met behoud van een kwalitatief hoogstaand Nederlandstalig onderwijs voor de Vlaamse kinderen.

Ook in de beleidsnota Vlaamse Rand is nogmaals herhaald dat op termijn alle Nederlandstalige basisscholen uit de faciliteitengemeenten – men spreekt dus niet meer over alle basisscholen in de Rand – de kans zullen krijgen opnieuw een aanvraag te doen om aanvullende lestijden te bekomen. In de verklaring van minister-president Leterme van 18 mei kunnen we lezen dat de bijkomende omkadering voor de basisscholen in de Vlaamse Rand een structurele vorm zal krijgen.

Waaruit zal die bijkomende ondersteuning bestaan? Gaat het enkel om aanvullende lestijden, of voorziet de minister nog in andere maatregelen? Zullen deze maatregelen beperkt blijven tot de Nederlandstalige basisscholen uit de zes faciliteitengemeenten rond Brussel? Zullen de Nederlandstalige basisscholen uit andere faciliteitengemeenten en de Nederlandstalige basisscholen uit de hele Vlaamse Rand van deze maatregelen gebruik kunnen maken? Op welke manier wil de minister deze maatregelen een structurele vorm geven? Welke timing heeft de minister daarvoor voor ogen?

In de regeringsverklaring lezen we eveneens dat het onderwijsactieplan ook maatregelen bevat

om ouders te sensibiliseren over het feit dat het belangrijk is dat hun kinderen ook buiten de school en de lesuren Nederlands spreken. Kinderen moeten ook buiten de schoolmuren met het Nederlands in contact komen. Tevens zouden creatieve experimenten inzake het taalversterkend onderwijs of een talenbad mogelijk worden gemaakt. Op 18 mei verklaarde minister-president Leterme dat een krachtig ondersteunings- en begeleidingsproject inzake taalvaardigheid zal worden opgezet.

Werden er reeds maatregelen genomen om de ouders te sensibiliseren over het belang van het Nederlands buiten de school en de lesuren? Zo ja, welke maatregelen waren dat en hoe was de respons van de ouders erop? Zo neen, welke timing wordt hiervoor gepland?

Werd er reeds een aanzet gegeven voor de creatieve experimenten inzake het taalversterkend onderwijs? Zo ja, welke zijn dat dan? Zo neen, welke timing wordt hiervoor gepland?

Waaruit zal het ondersteunings- en begeleidingsproject inzake taalvaardigheid bestaan? Zal het beperkt blijven tot het tijdelijke project 'anderstaligen in scholen van basisonderwijs in scholen van rand- en taalgrensgemeenten' dat reeds loopt, of voorziet u in andere ondersteuningsmogelijkheden?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mevrouw Michiels, sinds 1997-1998 loopt in het basisonderwijs een tijdelijk project waarbij er extra lestijden worden toegekend aan de Nederlandstalige scholen gelegen in de rand- en taalgrensgemeenten. De terminologie in dit antwoord is een klein beetje verwarrend. In deze wetgeving is sprake van randgemeenten in de betekenis van faciliteitengemeenten. De randgemeenten zijn dus beperkt tot de zes faciliteitengemeenten in de Vlaamse Rand rond Brussel.

Dit project werd indertijd opgestart omdat de Nederlandstalige basisscholen in deze gemeenten steeds meer geconfronteerd werden met leerlingen voor wie de thuistaal niet het Nederlands is. De toegekende lestijden hadden tot doel de integratie van de anderstalige leerlingen te bevorderen.

Vandenbroucke

Om in aanmerking te komen voor deze extra lestijden diende de school Nederlandstalig te zijn en gelegen te zijn in een randgemeente – waarmee dus een faciliteitengemeente wordt bedoeld – of een taalgrensgemeente, de behoefte aan extra lestijden te motiveren door de schoolpopulatie te omschrijven, een aanvraag in te dienen en een aanwendingsplan uit te werken dat diende te worden goedgekeurd door de overheid, en een positioneel inspectieverslag te hebben van de werking van het voorbije schooljaar. De scholen kregen de extra omkadering slechts als ze via een aanwendingsplan konden aantonen dat ze acties opzetten inzake bepaalde werkvelden die specifiek op de doelgroep gericht waren. Aangezien u ook lid bent van de commissie voor Onderwijs zult u de typische methodiek herkennen die werd gebruikt in het onderwijsvoorrrangsbeleid en waar we in de hedendaagse variant van ons gelijkekansenbeleid een beetje van willen afstappen omwille van de vele planlasten.

Sinds het schooljaar 2002-2003 werd er in afwachting van een evaluatie van het project een automatische verlenging toegekend aan de scholen die het schooljaar voordien lestijden hadden gekregen. 19 van de 28 Nederlandstalige scholen gelegen in de faciliteiten- en taalgrensgemeenten krijgen momenteel extra lestijden.

Voor het schooljaar 2005-2006 en volgende stelde zich de vraag hoe we deze bijkomende omkadering voort konden zetten. Zouden we voortdoen met slechts aan deze 19 scholen bijkomende omkadering toe te kennen? Zouden we aan alle scholen uit deze gemeenten de aanvullende lestijden toekennen? Of zouden we meer de nadruk leggen op het ontwikkelen van een tweede lijn: een ondersteuningsproject inzake taalvaardigheid zoals dat in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met succes loopt, namelijk het project Voorrrangsbeleid Brussel?

De Vlaamse Regering heeft in het kader van de recent besliste maatregelen beslist om zowel het ene als het andere te doen. Naar de eerste lijn toe, de onderwijsgeevenden zelf, worden met ingang van 1 september 2005 deze extra lestijden structureel gemaakt. Concreet betekent dit dat elke Nederlandstalige school uit de doelgroep, bestaande uit 28 scholen, die aan de voorwaarden

voldoet, op vraag aanvullende lestijden zal krijgen. Er zal niet langer een aanwendingsplan moeten worden gemaakt dat dient te worden beoordeeld door de inspectie. De controle zal tijdens de reguliere doorlichtingen gebeuren. Het is de bedoeling dat elke Nederlandstalige school voor het basisonderwijs uit de rand- en taalgrensgemeenten vanaf 1 september 2005 aanvullende lestijden gefinancierd of gesubsidieerd krijgt voor de integratie van de anderstalige leerlingen.

Naast de Nederlandstalige basisscholen in de zes Brusselse randgemeenten behoren ook de Nederlandstalige basisscholen in de taalgrensgemeenten tot de doelgroep. De maatregel zal dus van toepassing zijn zowel op de rand- als op de taalgrensgemeenten. Ronse zal dus ook van deze maatregel gebruik kunnen maken. Ook basisscholen uit Mesen, Spiere-Helkijn, Bever en zeker niet te vergeten Voeren zullen hiervan gebruik kunnen maken.

De hele, brede Vlaamse Rand rond Brussel, de 19 gemeenten dus, wordt hierbij vooralsnog niet meegenomen, omdat in de eerste plaats gemikt werd op het organiek maken van het lopende tijdelijke project in de faciliteitengemeenten en taalgrensgemeenten. Deze aanvullende lestijden uitbreiden tot alle Nederlandstalige basisscholen uit de hele Vlaamse Rand zou een extra kostenplaatje meebrengen van 1,5 miljoen euro. Daarom moet in het kader van de meerjarenbegroting eerst nagegaan worden of er binnen de maatregelen ter ondersteuning van het Nederlandstalige karakter van de Vlaamse Rand, additionele middelen gevonden kunnen worden. Als deze middelen gevonden worden, zal ik met overtuiging deze aanvullende lestijden op termijn uitbreiden tot alle Nederlandstalige basisscholen uit de hele Vlaamse Rand.

U vraagt of we ook nog in andere maatregelen voorzien. De minister-president heeft in zijn regeringsverklaring meegedeeld dat er naast een structurele bijkomende omkadering voor de rand- en taalgrensgemeenten, een krachtig ondersteunings- en begeleidingsproject precies voor de brede Vlaamse Rand rond Brussel zal worden opgezet. Dat is een bijkomende ondersteuning van de tweede lijn: het versterken van de ondersteuning en begeleiding van de betrokken onderwijsgeevenden.

Vandenbroucke

We zullen de reguliere begeleidingsdiensten vragen om een dergelijk project uit te werken, bij voorkeur in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant. Waar de aanvullende omkadering met ingang van 1 september 2005 uitgebreid wordt, zal dit project wellicht kunnen starten op 1 januari 2006 aangezien het ernstig moet worden uitgewerkt.

In dit verband wens ik overigens mijn waardering uit te drukken voor initiatieven genomen door de provincie Vlaams-Brabant. De provincie heeft het Steunpunt NT2 van de KU Leuven – een instantie die ook betrokken is bij het Brusselse project – de opdracht gegeven om een onderzoek uit te voeren naar de taalvaardigheid van de leerlingen van de Nederlandstalige basisscholen in de brede Rand rond Brussel. Het resultaat van dit wetenschappelijke onderzoek is bemoedigend, maar mag ons er niet van weerhouden de geplande inspanningen door te voeren. Bij het ondersteunings- en begeleidingsproject zal het uitgangspunt zijn dat er goed onderwijs moet zijn voor alle leerlingen: kansarmen, niet-kansarmen, autochtonen, allochtonen, Nederlandstaligen, Franstaligen en anderstaligen.

Met betrekking tot uw vragen over de inhoudelijkheid van het taalversterkend onderwijs betekent het dat dit onderwijs moet leiden tot het positief kunnen functioneren op schoolniveau, de nodige inzichten en vaardigheden verwerven om maatschappelijk goed te functioneren en goed toegerust worden voor de uitbouw van een professionele loopbaan. Dit zijn de doelstellingen die beoogd worden met het ondersteuningsproject.

Het engagement, de begeleiding en de ondersteuning situeren zich op vier grote domeinen: taalvaardigheidsonderwijs Nederlands, omgaan met verschillen tussen leerlingen, komen tot een betere samenwerking met de ouders en verbeteren van de samenwerking met andere externe partners.

Concreet betekent dit dat geen twee scholen gelijk zijn. Om in elke school de juiste ondersteuning te bieden, is het noodzakelijk om de school door en door te kennen, inclusief de mogelijkheden, de sterktes, de zwaktes en de knelpunten. Het ondersteuningsprogramma dient dan ook te starten met een doorgedreven analyse per school. Daarbij is

het de bedoeling dat elke leerkracht bij de start van het project kan aangeven wat zijn of haar knelpunten in de klas zijn. Aan de hand van deze opsomming wordt een ondersteuning ontwikkeld op maat van de school. Vanuit deze knelpunten wordt een individueel en aangepast stappenplan ontwikkeld voor elke school. Zo is iedere school zeker dat ze de begeleiding krijgt die ze nodig heeft en dat alle knelpunten efficiënt aangepakt worden. Niet alleen de begeleiders verbinden zich ertoe om de school en de leerkrachten gedurende het project te ondersteunen, maar ook de school ondertekent een engagement om volledig aan het project mee te werken.

Op uw vraag of er reeds maatregelen genomen zijn tot sensibilisering van de ouders omtrent het belang van het Nederlands, moet ik u meedelen dat ikzelf, vanuit Onderwijs, hieromtrent nog geen maatregelen genomen heb. Uiteraard verwachten we dat de individuele scholen bij een intakegesprek met de ouders van toekomstige leerlingen wijzen op het belang van het gebruik van het Nederlands, ook buiten de school en de lesuren.

De voorzitter: Mevrouw Michiels heeft het woord.

Mevrouw An Michiels: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik zal zeker de uitbreiding van de structurele maatregelen voor alle scholen, ook de scholen buiten de faciliteitengemeenten, blijven volgen. In de commissie voor Onderwijs hebben we het er al vaak over gehad dat er ook in die scholen serieuze problemen zijn die een oplossing vergen.

U hebt nog maar weinig ondernomen inzake het sensibiliseren van de ouders. Elke school heeft de plicht om er iets aan te doen, maar zal er ook iets gebeuren uit hoofde van de overheid? Wat kan een school immers doen als er iets misloopt? Heeft de school mogelijkheden om de ouders te verplichten om iets te doen?

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw Michiels, het is vanzelfsprekend dat het niet mogelijk is om scholen in de mogelijkheid te stellen om ouders te verplichten om thuis iets te doen. Scholen moeten op een sensibiliserende, aanmoedigende, ondersteunende en overtuigende manier aangeven dat ouders een belangrijke rol te spelen hebben in het schoolgebeuren en het taalgebruik.

Vandenbroucke

Ik ben daar diep van overtuigd. Een sterk landelijk instrument is niet zo eenvoudig. Ik sluit niets uit, maar terzake is er momenteel geen beleidsplan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het betrekken van alle actoren, inzonderheid de Conferentie van de Vlaamse mandatarissen, bij het versterken van het beleid voor de Vlaamse Rand zoals voorzien in de regeringsverklaring van 18 mei 2005

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanackere tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het betrekken van alle actoren, inzonderheid de Conferentie van de Vlaamse mandatarissen, bij het versterken van het beleid voor de Vlaamse Rand zoals voorzien in de regeringsverklaring van 18 mei 2005.

De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, dames en heren, inzake de regeringsverklaring is iedereen het er wellicht mee eens – oppositie en meerderheid – dat de Engelse uitdrukking ‘the proof of the pudding is in the eating’ van toepassing is. We kunnen discussies voeren over de kwaliteit van de verklaring, maar het uiteindelijke oordeel zal worden geveld over de realisaties. Uit een aantal vragen van collega's blijkt dat velen zitten te wachten op het resultaat.

Mijnheer de minister, bij de bespreking van uw beleidsnota over de Vlaamse Rand hebt u al verteld dat een goed samenspel tussen de verschillende partners in het beleid essentieel is om tot realisaties te komen. ‘Samen staan we sterk’ kan beaat klinken, maar voor de Vlaamse Rand heb ik meer dan ooit het gevoel dat enkel zaken in beweging komen waar goed overleg wordt gepleegd en goed wordt samengewerkt. De betrokken actoren zijn

de mensen van de administratie van de Vlaamse Gemeenschap, de vzw De Rand, de provincie Vlaams-Brabant, de gemeenten, de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen uit de zes faciliteitengemeenten, het middenveld en Vlabinvest. Alleen als we al die mensen op één lijn krijgen, kunnen we resultaten boeken. Deze bekommernis werd ook opgenomen in de met redenen omklede motie die het Vlaams Parlement op 16 maart 2005 heeft aangenomen.

Nieuw in het beleid ten aanzien van de Vlaamse Rand is het uitdrukkelijke engagement van de Vlaamse burgemeesters van Halle-Vilvoorde om volop in te spelen op de maatregelen uit de regeringsverklaring. We mogen die mensen niet in de kou laten staan. We moeten ervoor zorgen dat hun energie kan worden benut.

In het beleid inzake de Vlaamse Rand verdienen natuurlijk de faciliteitengemeenten bijzondere aandacht en ondersteuning, zeker via de Conferentie van Vlaamse Mandatarissen uit de zes faciliteitengemeenten. Dit is echter maar een deelaspect van onze doelstelling. Het beleid richt zich niet alleen tot die zes, maar wel in het bijzonder tot die zes.

Mijnheer de minister, op welke manier worden de actoren betrokken bij de voorbereiding, uitvoering en opvolging van de maatregelen voorzien in de regeringsverklaring van 18 mei 2005? Hebt u daaromtrent reeds initiatieven genomen? Op welke manier wordt de Conferentie van de Vlaamse Mandatarissen uit de zes faciliteitengemeenten ondersteund, niet alleen administratief en organisatorisch, maar ook politiek? Indien we wensen dat ze als partner optreden, is het duidelijk dat ze naast hun eigen verantwoordelijkheden op het niveau van het lokale bestuur, ook een vorm van ondersteuning nodig hebben.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, wat de eerste vraag betreft, op 20 april werd de task force Vlaamse Rand opgestart en kwam die de eerste keer samen. Op 18 mei heeft de werkgroep een tweede keer vergaderd. Deze werkgroep zal naast haar oorspronkelijke opdracht – het coördineren en volgen van de initiatieven in de beleidsnota Vlaamse Rand – ook

Vandenbroucke

instaan voor het verder uitwerken van de initiatieven in de regeringsverklaring van 18 mei.

De task force is samengesteld uit vertegenwoordigers van alle beleidsdomeinen van de Vlaamse Gemeenschap, en van een vertegenwoordiging van de provincie Vlaams-Brabant en de vzw De Rand. Voorzitter is gouverneur De Witte, wiens rol nog zal worden versterkt door hem aan te duiden als commissaris van de Vlaamse Regering voor de problematiek van de Rand.

Naast de administraties van de functioneel bevoegde ministers, de provincie en vzw De Rand, zullen ook de gemeenten en andere actoren waar nodig bij het overleg worden betrokken. Zo wordt op 20 juni in het PIVO in Asse een platform opgericht van gemeentebesturen uit de Vlaamse Rand, waar ervaringen en gemeenschappelijke doelen zullen kunnen worden uitgewisseld. Het is uiteraard evident, zoals u zelf opmerkt, dat de faciliteitengemeenten bijzondere aandacht verdienen. Daarom krijgt de conferentie van Vlaamse mandatarissen een speciale aandacht. Zo kom ik bij het antwoord op uw tweede vraag.

De Conferentie van Vlaamse Mandatarissen wordt ondersteund door de vzw De Rand, in die zin dat de vzw instaat voor de uitnodigingen en het opmaken van de verslagen. De vzw De Rand geeft ook inhoudelijke ondersteuning wanneer hierom wordt gevraagd. Dan gaat het over het opzoeken en bezorgen van documenten en het putten uit het materiaal dat bij De Rand aanwezig is. Het spreekt echter vanzelf dat noch de vzw, noch ikzelf ons mengen in de politieke stellingname van de Conferentie. Ik heb ook een afspraak met mijn collega van Binnenlands Bestuur dat we ieder om beurt de Conferentie ontvangen. Tijdens deze legislatuur is de Conferentie tot op heden tweemaal samengekomen, eenmaal bij mijn collega en eenmaal bij mij.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, u herinnert zich ontgetwijfeld nog dat we hier bij vorige besprekingen al eens het idee van een voortgangsrapport hebben besproken. We hebben het niet eens een vooruitgangsrapport

durven noemen, omdat we bang waren dat sommige ontwikkelingen jammer genoeg negatief zouden uitvallen. Ons leek het echter verstandig op de hoogte te blijven van evoluties in de Rand. Een dergelijk rapport is een geweldig idee, tot er iemand moet worden gevonden om het te doen. Dit vergt immers werk. Wanneer ik het heb over ondersteuning voor de mandatarissen van de zes gemeenten, dan vind ik dat we de vzw De Rand niet alleen de doelstellingen, maar ook de nodige middelen moeten bezorgen. Het zou immers kunnen gaan om vrij arbeidsintensieve opdrachten. Ik denk dat u dit ook van plan bent. Dat blijkt uit de begroting.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik wil niet vooruitlopen op dingen die we nog moeten bespreken. Ik wil op de eerste plaats de beheersovereenkomst met de vzw De Rand afronden. Daarover bestaat een akkoord. Die beheersovereenkomst veronderstelt dat er een minimum aan voldoende middelen zal zijn. Het geven van bijkomende middelen aan de vzw zal her en der wat bijkomende middelen vragen, waarvoor ik dan bij de regering moet gaan aankloppen. Ik heb me echter al vorgenommen om dat voor te leggen aan de regering, in het kader van het algemene programma voor de Rand, waarbij we de vraag zullen stellen wat we nog willen dat de vzw doet en wat daarvoor de middelen zijn.

Ik weet niet of de vzw moet dienen om een voortgangsrapport te maken. Ik heb de indruk dat deze commissievergaderingen een permanent voortgangsrapport inhouden, wat ik niet slecht vind. U volgt nauwlettend wat er gebeurt.

Ik hoop dus de eerste stap te zetten van de beheersovereenkomst met de vzw. Om die overeenkomst uit te voeren, moet er een minimum aan middelen zijn. Vervolgens moeten we bekijken of de Vlaamse Regering extra geld heeft voor specifieke opdrachten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het onthaal- en communicatiebeleid voor de vele buitenlanders die in de Vlaamse Rand komen wonen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vanackere tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het onthaal- en communicatiebeleid voor de vele buitenlanders die in de Vlaamse Rand komen wonen.

De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag gaat over het onthaal- en communicatiebeleid voor het enorme aantal buitenlanders dat in de Vlaamse Rand komt wonen. Een derde van de inwoners van Kraainem zijn niet-Belgen. In Wezembeek-Oppem bedraagt dat aandeel niet meer dan 20 percent, maar ook in die gemeenten is men op weg naar degelijke cijfers. Bij het debat over wat men de verfransingsdruk noemt, waarvoor onze Franstalige landgenoten zich soms wat in hun wiek geschoten voelen, wordt vaak vergeten dat een deel van de druk van de internationale gemeenschap komt. Die gemeenschap is er om goede redenen: wie de lusten niet wil, kan niet verlangen dat Brussel de hoofdstad van Europa is. Er zijn voldoende redenen om het goed te vinden dat Brussel een internationale poort is, maar anderzijds zet dit een enorme druk op de Rand.

Uit de berichtgeving naar aanleiding van het probleem Brussel-Halle-Vilvoorde is nog maar eens gebleken dat vele buitenlanders in die gemeenten in een gescheiden leefwereld leven. Ik vertel graag het verhaal van een NAVO-diplomaat die hier recent was komen wonen en die, toen hij met een vriend naar Oostende was gereden, opmerkte dat hij niet wist dat Brussel aan de kust lag. Deze mensen wonen er, maar ze hebben er geen goed idee van in welk soort gewest ze precies zijn terechtgekomen. Velen zullen oprecht verbaasd zijn wanneer men ze zegt dat ze in Vlaanderen zijn. Ruimtelijk gezien zijn er heel wat gemeenten rond Brussel waar men de indruk krijgt nog steeds in Brussel te wonen. Toen ik als telg van een West-

Vlaamse familie naar Sint-Stevens-Woluwe kwam wonen, waren wij voor onze familie in West-Vlaanderen in Brussel gaan wonen. Daarover bestond geen enkele twijfel. Niemand zei dat we nog steeds in Vlaanderen zaten.

Er is dus het probleem in visie van die buitenlanders. Misschien laten we hen een beetje te veel in hun aparte leefwereld. Misschien zijn de initiatieven die de Vlaamse Gemeenschap neemt om met hen te communiceren, te verbeteren. Ik heb het gevoel dat er overleg moet worden gepleegd om te bekijken hoe we die mensen op de meest gepaste wijze kunnen benaderen. Dat is ongetwijfeld een werk van lange adem. Natuurlijk kunnen ook de vzw De Rand, maar misschien meer nog echte communicatie-instrumenten als Ring TV hierin een belangrijke rol spelen. Onlangs nog had de hoofdredacteur van Ring TV het in een nummer van de Randkrant nog over TV-Brussel. Meer bepaald had hij het over het concept – dat vreemd kan lijken – waarbij TV-Brussel programma's in een andere taal ondertitelt voor anderstaligen, om ervoor te zorgen dat ze worden betrokken bij de Vlaamse gemeenschap. Dat heeft het effect gehad dat TV-Brussel vandaag enorm wordt bekeken, weliswaar voor twee derde door mensen van wie de huistaal niet het Nederlands is. Als we met een dergelijk communicatiemiddel tienduizenden Brusselaars kunnen bereiken, dankzij de ondertiteling, dan vraag ik me af of Ring TV op die wijze niet, met het behoud van de Vlaamse identiteit, in staat is mensen aan te spreken. We moeten op zoek gaan naar creatieve formules om de anderstaligen te bereiken. Dat kan op verschillende domeinen, zoals de sportbeoefening, het onthaal van die buitenlanders in de gemeenschapscentra, enzovoort.

Elke communicatie begint met het weten tot wie men zich moet richten en waar precies die persoon zich bevindt. Wil men zich richten tot de heer en mevrouw Johnson of Suzuki, dan heeft men adressen nodig. We stellen vast dat de Franstalige gemeentebesturen in de faciliteitengemeenten wel degelijk over het instrument beschikken om de anderstalige nieuwkomers in hun gemeenten te verwelkomen. Het hoeft geen verbazing te wekken dat de communicatie van die gemeenten gekleurd is. Die kleur is niet eerst en vooral Vlaams. Tegelijk moeten we vaststellen, om redenen die waarschijnlijk te maken hebben met de subtiliteiten van de wetgeving, dat de Vlaamse Gemeenschap

Vanackere

niet beschikt over die adressen van nieuwkomers. Dat maakt me bezorgd. Daar strijden we met ongelijke wapens. Hoe komt het eigenlijk dat die Franstalige gemeentebesturen wel die adressen hebben, en wij niet? Daarmee bedoel ik instellingen als de vzw De Rand, die zouden smeken om dit soort adressen. Zo zouden ze een welkomstpakket kunnen aanbieden, waarbij mensen worden verwelkomd in Vlaanderen en hun tegelijk wordt gezegd dat er een paar regels zijn waarvan we hopen dat ze zo goed willen zijn ze te volgen. Kunnen wie iets doen aan die situatie? Via welke instrumenten en formules kunt u de anderstaligen in de Rand, en vooral dan in de faciliteitengemeenten, proberen te bereiken? Dan spits ik me vooral toe op de internationale gemeenschap, die al dan niet aan de kust is en denkt nog steeds in Brussel te zijn.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, dit is een voortgangscommissie. Het is goed dat we deze vraag eens uit de algemene problematiek lichten.

We hebben gemerkt dat de Randkrant zijn doel bereikt. Het blijkt nummer een te zijn als schriftelijk communicatiekanaal in de Rand, en doet enkele inspanningen om kleine kaderstukjes in andere talen te brengen. Uit de hoorzitting met de hoofdredacteur van de Randkrant enkele maanden geleden bleek echter duidelijk dat men voor het allergrootste deel een Nederlandstalig publiek bereikt, wat de eerste doelstelling was, en niet zozeer een internationaal publiek. Dit blijft braakliggend terrein voor ons. Laat u dit over aan de gemeentebesturen zelf, en ik heb het dan niet over de faciliteitengemeenten?

De heer Vanackere heeft zelf aangegeven hoe men daar te werk gaat. Ik heb het over de Vlaams-Brabantse gemeenten waar geen faciliteiten zijn. Er zijn natuurlijk gemeenten die regelmatig hun nieuwe inwoners, of ze buitenlander zijn of niet, verwelkomen. Laat u dat aan hen over of zegt u dat er een laagje bovenop moet komen en dat we dit moeten doen vanuit de task force die nu al enkele maanden aan het vergaderen is en waar binnenkort een aantal beleidspunten uit naar voren zullen komen? Of neemt u zelf initiatieven de komende weken?

Het is geen eenvoudige problematiek, maar het wordt stilaan tijd dat we tot acties overgaan omdat we tot heel rare situaties komen via die communicatie. Ik hoorde vanmorgen nog van een mandataris uit een faciliteitengemeente dat hij met een FDF-gemeenteraadslid in de gemeenteraad zit die Nederlandse is en zo is er ook een Duitse liberaal bij het FDF. Dat mag allemaal, we moeten dit niet noodzakelijk met dit soort van communicatiecampagnes omkeren, maar we zitten toch wel vrij ver achter op de concurrentie. Politiek is een concurrentieel gegeven, zeker in de Rand, vandaar graag ondersteuning voor deze vraag.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Er is inderdaad nood aan een goed onthaal- en communicatiebeleid, niet het minst voor de vele buitenlanders in de Vlaamse Rand en meer bepaald in de faciliteitengemeenten. De vraag stelt zich hoe we anderstaligen kunnen bereiken en hoe we er hen bijkomend van kunnen overtuigen dat ze wel degelijk in Vlaanderen wonen.

Men kan zich de vraag stellen wat de overheid moet of kan doen. Er is echter ook een tweede spoor, namelijk wat kunnen de Vlaamse inwoners zelf doen? Het is een pijnpunt waar ik telkens op terugkom: je kan van overheidswege de buitenlanders zo veel mogelijk trachten te bereiken, maar wanneer ze door de Vlaamse inwoners telkens weer worden toegesproken in een andere taal dan het Nederlands, dan is dat water naar de zee dragen. Ook dat spoor zou moeten gevolgd worden. Er is dus ook nood aan sensibilisering van de Vlaamse inwoners zelf, niet in de laatste plaats de handelaars.

De heer Vanackere heeft een aantal instanties aangereikt die zouden kunnen bijdragen tot een beter onthaalbeleid van de anderstaligen, namelijk vzw De Rand en Ring TV. We moeten natuurlijk ook het warm water niet meer uitvinden. Als je de site van de provincie Vlaams-Brabant bekijkt, merk je dat door de provincie heel wat projecten zijn opgestart precies om de anderstaligen en de buitenlanders te bereiken. Er is de promotiecampagne voor anderstaligen in de Rand, en een aantal andere zaken. Wanneer er vanuit de Vlaamse overheid een communicatie- of onthaalbeleid zou worden

Van Dijck

opgezet, hoe zal dat worden gestroomlijnd met de reeds opgestarte initiatieven van de provincie?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, wanneer we het hier hebben over nieuwkomers, neem ik aan dat men verder kijkt dan wat er in het decreet over de inburgering staat. Het gaat over een brede groep van inwijkelingen, waaronder ook nieuwkomers in de betekenis van het decreet.

Er is een precieze vraag gesteld door de heer Vanackere en de heer Gatz over wat de gemeentebesturen kunnen wat wij niet kunnen met andere instrumenten. Dit moeten we verder bekijken. Er zijn gemeentebesturen met Franstalige meerderheden die gebruik maken van de faciliteit dat zij het rijksregister kunnen hanteren om bepaalde vormen van onthaalbeleid te oriënteren. Wij hebben geen instrument van die aard. Het is nuttig hierover na te denken want als we een taalbeleid willen voeren zouden we over goede gegevens moeten kunnen beschikken en ons rechtstreeks richten tot mensen die in ons gebied komen wonen. Ik wil dit, los van die specifieke vraag, waarin het rijksregister essentieel is, verder onderzoeken. Ik stel voor dat we daar later op terug komen.

Ik wil proberen te schetsen hoe we de anderstaligen in de Rand zouden kunnen bereiken in de huidige stand van zaken. We onderscheiden een viertal groepen binnen die anderstaligen of nieuwkomers in de Rand die een totaal andere benadering vergen. Ten eerste zijn er de klassieke migranten of nieuwe Belgen die vaak de Belgische nationaliteit hebben maar de Nederlandse taal niet machtig zijn. Zij worden bereikt via het klassieke NT2-aanbod en via de Huizen van het Nederlands. Ten tweede zijn er de allochtone nieuwkomers die via gezinshereniging of een asielprocedure naar Vlaanderen komen. Zij komen in aanmerking voor het Vlaamse inburgeringsbeleid en vallen ook dikwijls onder de verplichting tot deelname aan die trajecten. Ten derde zijn er Franstaligen die in de Rand komen wonen en eigenlijk niet echt deel uitmaken van een specifiek beleid tot integratie. Ten vierde zijn er Europese ambtenaren en parlementsleden en andere

vaak hooggeschoolden, die soms zeer tijdelijk in Vlaanderen komen wonen en onder specifieke beschermde statuten werken.

Ik zeg eerst iets over het onthaalbeleid in het algemeen. Een belangrijk onderdeel van het onthaalbeleid is het Vlaamse inburgeringsbeleid. Dit bepaalt dat nieuwkomers die onder de bepalingen van de doelgroep vallen – met name permanent in Vlaanderen gevestigd zijn, de asielaanvraag is ontvankelijk verklaard, minstens 18 jaar zijn en hooguit een jaar gevestigd in een gemeente uit het Nederlandstalige taalgebied – recht hebben op een onthaaltraject dat bestaat uit maatschappijoriëntatie, initiële taalopleiding en loopbaanoriëntering. Zij kunnen via het onthaalbeleid bereikt worden. Hiervoor is minister Keulen bevoegd.

Er is een onthaalbureau in Halle en in Vilvoorde die beide alle gemeenten uit het arrondissement moeten bedienen. Dit beleid is niet bedoeld voor de meer begoede Franstaligen in de Rand of de Europese ambtenaren en parlementsleden. Zij worden wel als nieuwkomers geregistreerd door de gemeenten en kunnen door de onthaalbureaus aangesproken worden, maar over het algemeen vallen zij niet onder het inburgeringsbeleid. Franstaligen zijn immers geen vreemdelingen maar Belgen. Veel Europese ambtenaren en aanverwanten worden vrijgesteld op basis van hun beroepsactiviteiten die tijdelijk zijn en hen in een beschermd statuut plaatsen.

Belangrijk voor het onthaal en bereik van anderstaligen zijn de Huizen van het Nederlands. In Vlaams Brabant is er een Huis van het Nederlands dat evenwel een aantal antennes zal krijgen in de Rand waardoor het mogelijk zal zijn in te spelen op de specifieke doelgroepen die daar wonen, zoals ook Franstaligen en EU-medewerkers. Dit is een belangrijk verschil met andere Huizen, waar men meer en bijna uitsluitend met de doelgroep allochtonen te maken heeft.

Dat brengt me op het aanbod NT2. Het belangrijkste voor het bereik van anderstaligen is dat zij Nederlands leren. In de Rand zijn enkele zeer grote aanbodsverstrekkers NT2 aanwezig die momenteel reeds heel wat cursisten bedienen, evenwel vooral allochtonen en nieuwkomers, veel minder voor Franstaligen of internationalen. Er zijn 7 CVO's, namelijk CVO Tervuren-Hoeilaart, CVO Vrij Gesubsidieerde Taalleergangen Strom-

Vandenbroucke

beek, CVO Meviza Vilvoorde, CVO OM-OK Ternat, CVO GLTT Sint-Genesius-Rode en CVO Talen en Informatica Vilvoorde. Er zijn ook twee centra voor basiseducatie in Machelen en Halle. Dit is een vrij sterk aanbod. We moeten verder bekijken hoe zich dat ontwikkelt.

Dan is er de bredere vraag naar promotie van het Nederlands omdat een groot aanbod aan NT2 uiteraard niet voldoende is. Dit aanbod moet bekendgemaakt worden en het doelpubliek moet warm gemaakt worden voor de Nederlandse taal. In de toekomst willen we daarom een ondersteuningszuil ter promotie van de Nederlandse taal oprichten binnen vzw De Rand, naar het voorbeeld van het Huis van het Nederlands in Brussel. Het Huis van het Nederlands in Brussel heeft, naast zijn decretaale basisopdracht om het NT2-aanbod in de regio te coördineren en cursisten naar het juiste aanbod toe te leiden, via de VGC nog twee bijkomende opdrachten gekregen: het ondersteunen van kwaliteit en deskundigheid van het NT2-aanbod in Brussel en het promoten van het opleidingsaanbod NT2 en het Nederlandstalige onderwijs in bredere zin in Brussel.

Het succes van het promotieluik in Brussel kan niet onderschat worden. De instroom in NT2-aanbod is spectaculair gegroeid en een respectabel deel van deze groei komt door de promotiemiddelen van het Huis van het Nederlands. Gezien het succes van het promotieluik in Brussel wil ik graag een gelijkaardige pijler promotie NT2 oprichten in de Rand onder de vleugels van vzw De Rand. Dit zou gebeuren in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant, omdat de provincie al heel wat campagnes gedaan heeft voor de promotie van het NT2 en het gebruik van het Nederlands. De kerndoelstelling is het promoten van Nederlandse taallessen aan anderstalige allochtonen, maar ook aan Franstalige inwoners van de Rand. Einddoelstelling is dat het Nederlands de belangrijkste contacttaal wordt of blijft in de Rand, of dat meer inwoners vertrouwd zijn met beide landstalen en een betere communicatie mogelijk is. Dit zijn dezelfde doelstellingen als de promotiepijler in het Huis van het Nederlands in Brussel.

Essentieel is dat dit luik zo veel mogelijk informatie heeft over het aanbod NT2 in de Rand, maar ook over de positie van het Nederlands in deze

gemeenten. Pas wanneer men deze situatie goed kent kan men veel gerichtere promotiecampagnes voeren. In Brussel wordt hiervoor een monitoringinstrument ontwikkeld dat peilt in welke mate en op welke manier het Nederlands gebruikt wordt in de hoofdstad. Een soortgelijk instrument dringt zich op in die gemeenten waar het aandeel Franstaligen significant is, uiteraard in het bijzonder de zes faciliteitengemeenten. Daarnaast moet het promotieluik werken aan specifieke speerpuntacties. In Brussel werkte men bijvoorbeeld aan de Nederlandse taalcompetenties bij de winkeliers in de Nieuwstraat. Ook in de Rand zijn dergelijke speerpuntacties mogelijk.

Ten slotte kom ik tot de subsidiëring van verenigingen en initiatieven, wat ook een weg is om het Nederlands te promoten of het gebruik ervan in een aantal organisaties te versterken. Dit strookt uiteraard met mijn doelstelling als minister van de Rand om verenigingen en initiatieven te ondersteunen die het Vlaamse karakter van de Rand versterken. We hebben hiervoor een subsidiëeringsbeleid, dat ik de komende jaren wil voortzetten. We moeten dit kritisch bekijken op zijn doelmatigheid en op de vraag of het nog kan worden versterkt. Het is iets waaraan ik in het brede verhaal van de Brussel-Halle-Vilvoorde-verklaring en de gevolgtrekkingen daaruit wat aandacht wil geven in de toekomst.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Ik dank de minister voor het antwoord, dat bijzonder sterk ingaat op de kwestie van het bevorderen van het Nederlands als contacttaal, het toegankelijk maken van die taal voor anderstaligen en dergelijk meer. Dat is een zeer goede maar ook een grote ambitie. Achter mijn vraag lag ook een wat bescheidener ambitie. Ik doe niks af van wat u hebt gezegd, maar voor sommige categorieën zal het te hoog gegrepen zijn. Als we ons beperken tot het ervoor zorgen dat de anderstaligen alle kansen krijgen om het Nederlands als contacttaal te nemen en dus Nederlands te leren, is dat een mooie ambitie, maar die is voor sommigen te hoog gegrepen.

De kleinere ambitie is er een waarbij we respect hebben voor de andere talen, het Pools, het Fins of wat dan ook, en waarbij we wensen te communiceren met deze mensen op een wijze waarbij ze weten dat ze in Vlaanderen zijn. Dat is een kleinere ambitie en die komt nooit in de plaats van die

Vanackere

andere, maar die is ook belangrijk. Dat heeft dan bijvoorbeeld te maken met het organiseren van tv-uitzendingen in het Nederlands met ondertiteling in een andere taal, zodat de informatie vanwege de Vlaamse Gemeenschap ook voor die mensen toegankelijk is, zelfs al zullen ze voorlopig niet of helemaal niet het Nederlands onder de knie krijgen.

Ik pleit er dus stellig voor ook voldoende aandacht te schenken aan dat aspect van de zaak, en niet alleen bezig te zijn met de vraag hoe we anderstaligen Nederlands kunnen leren. We moeten in de Europese context gewoon erkennen dat het Nederlands in de kennis van veel buitenlanders niet aan de top staat, en zeker geen lingua franca is. We kunnen dat betreuren, en er een mening over hebben, maar we kunnen ook proberen om te gaan met het gegeven dat er talrijke minderheden zijn die ook niet het Frans als moedertaal hebben en die terechtgekomen zijn in een gewest met een voertaal die in Europa niet dominant is. Als dat besef voldoende doordringt, hebben we al heel veel bereikt.

Het voorbeeld van de heer Gatz is heel tekenend. Iedereen kent wel een Nederlander die denkt dat hij hier absoluut het Frans moet gebruiken dat hij geleerd heeft, al had ik zelf ook nog nooit gehoord van een Nederlandse staatsburger die militeert bij het FDF. Ze kunnen het dus wel echt ver drijven. Maar aan het gebruik van het Frans uit doodgewoon snobisme terwijl ze toch in het Vlaamse Gewest zijn, kunnen we iets doen door een beter inzicht te geven in de taal van het Vlaamse Gewest. Voor Nederlanders ligt het misschien wat moeilijker, maar heel veel andere Europese nationaliteiten, die noch het Frans noch het Nederlands als moedertaal hebben, zouden we, met respect voor hun eigen taal, wel duidelijk kunnen maken dat we hier op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap zijn.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Op het gebied van de promotie van het Nederlands staan er de komende maanden zeker nog dingen te gebeuren waarmee vooruitgang zal worden geboekt. Ik ontken dat

zeker niet. Van het Huis van het Nederlands of die antenne in Vlaams-Brabant mogen we wel iets verwachten.

U hebt echter niet geantwoord op de vraag over onthaal en communicatie. U zei dat er gezocht wordt naar kanalen, die dan worden uitgebouwd om mensen Nederlands te leren. Dat is ook goed, maar sommige mensen hebben daar geen boodschap aan, al was het maar omwille van het tijdelijke karakter van hun verblijf.

Mogen we uit uw antwoord afleiden dat u daar niet mee bezig bent, en dat ook niet meteen van plan bent, of denkt u er nog over na, zodat we er later eens op kunnen terugkomen? Het ei van Columbus hebben we niet. Er zijn ook praktische problemen, zoals de toegang tot het rijksregister, enzovoort. Ik sluit me echter aan bij de vragen en de bedenkingen van de heer Vanackere.

Minister Frank Vandenbroucke: U hebt gelijk dat ik daar niet zoveel over gezegd heb. Immers, als ik op die specifieke vraag antwoord, dreig ik in herhaling te vallen. Vroeger heb ik naar aanleiding van de beleidsnota al gezegd dat we initiatieven zouden moeten nemen. We moesten dat maar eens concretiseren.

We zijn er wel mee bezig, want het toeval wil dat ik er nog samen met mijn medewerker en andere mensen deze morgen over heb gebrainstormd. We hebben wat losse ideeën opgepikt omtrent wat we creatief zouden kunnen doen buiten het Nederlandse taalaanbod, om met name de vele niet Franstalige anderstaligen te laten voelen dat ze in een cultuurgemeenschap zijn met het Nederlands als voertaal, met zelfvertrouwen en met een eigen uitstraling. Het probleem is dat de meeste van die ideeën nogal duur uitvallen, maar er zijn ongetwijfeld dingen die we kunnen doen.

Voorlopig blijf ik echter voorzichtig. Ik zou eerst een paar robuuste ideeën willen. Daarna kan ik eens onderzoeken of ik daar ook robuuste budgetten voor kan vinden. Het is mogelijk mooie ideeën te hebben, maar we moeten daar ook nog de centen voor vinden. Daarom heb ik er weinig over gezegd. Mijn antwoord ging daardoor misschien wat eenzijdig over het aanleren van het Nederlands. U hebt gelijk dat er meer te doen is dan dat.

Vandenbroucke

Zo zijn er Engelstaligen die in hun auto stappen, een Engelstalige zender aanzetten, en zo naar het werk rijden waar Frans of Engels wordt gesproken. Wat doen we daarmee? Hoe gaan we daarmee om? Ik deel de mening van de heer Vanackere over het nut van ondertiteling bij TV Brussel en zo. Daarmee zouden we ten minste de anderstaligen in onze mediawereld kunnen binnenlaten. We moeten daar verder over nadenken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.32 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

